

ספר זהר המגן

בו יבואו הסגלות הגדולות של הזהר הקדוש

תורתו מגן לנו

והוא לקוט גדול ונפלא מסגלותיו של הזהר הקדוש, למען יתקשר כל איש יהודי עם נשמת רבי שמעון בר יוחאי ע"ה, ובזה יזכו לחיות חיים אמתיים ומאשרים בזה ובבא, וכל הלומדים תורת הרשב"י מגנים ומסוככים בצל השכינה הקדושה ואשרי העומדים על סודו, שלמוד הזוה"ק אין כמוהו לבטל כל גזרות קשות ורעות, וכל מרעין בישין, ובדא יפקון מגלותא ברחמי.

התוכן:

א. פתח אליהו הנביא זכ"ל. ב. תיקוני זוהר תיקון ל'. ג. תיקון מ"ג. ד. תיקון מ"ח. ה. תפילת הודיה. ו. נשמת כל חי ז. תיקון הכללי.

סגלת התקונים לקרא בכל יום

י"א סיון תשע"ה - מפעל הזוהר העולמי בת ים

נשיא ארגון "מפעל חזון העולם"

התחנן בפני גדולי ישראל
שילמדו זהר כולם

מחברים של למעלה מאלף ספרים

רבי שלום יהודה גראס שליט"א
האדמו"ר מהאלמין
חיבר למעלה מאלף ספרים
על כל מקצועות התורה

סניף בת ים
רחוב בר יהודה 50
בת ים יצ"ו ארץ ישראל
טל. 0527651911

לקבלת ספרי זוהר ירושלים

בני ברק רמת בית שמש
אצל הרופא קירופרקטור ד"ר
איתמר ברים: 054-8441423

מפעל הזוהר העולמי

050-4116923 / 0527651911
050-4134669 / 050-4133475

לעילוי נשמת שמחה בת מלכה ת. נ.צ.ב.ה.

**חנניה בן שלמה - בריאות והצלחה בגוף
ובנפש**

אסתר (אסתי) בת שמחה - זרע בר קיימא

**מלי מלכה בת שמחה-פרנסה טובה שלום בית
ובריאות איתנה**

**חגית בת שמחה - שפע בריאות ופרנסה טובה
וגידול ילדים בשלווה ואהבה**

שלומית בת שמחה לזיווג הגון ופרנסה בשפע

**ומור אבי חכם אהרון ישי בן שמחה לרפואה
שלמה במהרה**

תפילה קצרה

לאומרה קודם הלימוד

לְשֵׁם יְחִיד קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׂכִינְתִּיה וְכו'. עַל יְדֵי
הַהוּא טָמִיר וְנֶעְלָם בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל לְאַקְמָא
שְׂכִינְתָא מַעְפָּרָא, וְלַעֲלוֹי שְׂכִינַת עוֹזְנוֹ אִם הַבָּנִים
שְׂמַחָה, עַל יְדֵי הַהוּא טָמִיר וְנֶעְלָם בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל.

תְּרִינִי מְקַשֵּׁר עֲצָמִי בְּלִימוד הַקְדוֹשׁ הַזֶּה בְּנִשְׁמַת כָּל
הַתַּנָּאִים וְהַצְדִּיקִים הַכְּתוּבִים בְּזוּהַר הַקְדוֹשׁ
וּבְרֵאשֵׁם הַתַּנָּא הָאֱלוֹקִי רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאי וְרַבִּי
אֶלְעָזָר בֶּנוֹ. וְעַל יְדֵי זֶה תַּתְּקִיִּים תְּפִילַת דְּדוֹר הַמֶּלֶךְ
עָלִיו הַשְּׁלוֹם (תְּהִלִּים סא ד' ה') בִּי הִיִּית מַחְסֵה לִי מִגִּדְל
עַז מִפְּנֵי אוֹיֵב. אֲגִידָה בְּאַהֲלָךְ עוֹלָמִים אַחֲסָה בְּסֶתֶר
כְּנָפֶיךָ סֵלָה. וְאַזְכֶּה שְׁבָלִימוֹדִינוּ זֶה יִהְיוּ שְׂפֹתוֹתֵיהֶם
דּוֹכְבוֹת בְּקֶבֶר, לְמַעַן שְׁמוּ בְּאַהֲבָה לַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ
לְיוֹצְרֵנוּ וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹן בּוֹרְאֵנוּ. וּבִהְדִּין סִפְרָא סִפְר
הַזוּהַר, יִפְקֹן יִשְׂרָאֵל מִן גְּלוּתָא בְּרַחֲמֵי, יִרְאֶה אֵל
עֲבָדֶיךָ פְּעֻלָּךְ וְהַדְרֶךְ עַל בְּנֵיהֶם. וִיהִי נָעַם אֲדָנִי
אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדִינוּ בּוֹנֵה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדִינוּ

כּוֹנֵנָהּ, וַיְהִי נֶעַם אֲדָנִי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ
 כּוֹנֵנָהּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָהּ (תהילים צ' ט"ז י"ז).
 (סוד ה')

תפילה קודם לימוד קבלה

מהאר"י זלה"ה

רְבוֹן הָעוֹלָמִים וְאֲדָנִי הָאֲדוֹנִים. אָב הַרְחָמִים
 וְהַסְּלִיחוֹת. מוֹדִים אֲנַחְנוּ לְפָנֶיךָ יְהוָה
 יֵאָהֲדוּנָהּ אֱלֹהֵינוּ וְאַלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, בְּקִידָה וּבְהַשְׁתַּחֲוָיָה,
 שְׁקִרְבָּתָנוּ לְתוֹרָתְךָ וְלַעֲבוֹדָתְךָ עֲבוֹדַת הַקֹּדֶשׁ, וְנִתַּת
 לָנוּ חֵלֶק בְּסוּדוֹת תּוֹרָתְךָ הַקְדוּשָׁה. מַה אָנוּ, מַה
 חַיֵּינוּ, אֲשֶׁר עָשִׂיתָ עִמָּנוּ חֶסֶד גָּדוֹל כְּזֶה. עַל כֵּן אֲנַחְנוּ
 מִפִּילִים תַּחֲנוּגֵינוּ לְפָנֶיךָ שְׁתַּמָּחַל וְתִסָּלַח לְכָל
 חַטֹּאתֵינוּ וְעוֹנוֹתֵינוּ. וְאַל יִהְיוּ עוֹנוֹתֵינוּ מִבְּדִילִים
 בֵּינֵינוּ לְבִינֶךָ. וּבְכֵן יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה יֵאָהֲדוּנָהּ
 אֱלֹהֵינוּ וְאַלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שְׁתַּכּוֹנֵן אֶת לִבֵּנוּ לְיִרְאַתְךָ
 וְאַהֲבָתְךָ, וְתִקְשֵׁיב אָזְנוֹךָ לְדִבְרֵינוּ אֵלֶּה, וְתִפְתַּח לִבֵּנוּ
 הָעֵרֶל בְּסוּדוֹת תּוֹרָתְךָ. וַיְהִיָּה לְמוֹדָנוּ זֶה נַחַת רוּחַ
 לְפָנֵינוּ כִּסֵּא כְבוֹדְךָ בְּרִיחַ נִיחוּחַ. וְתִאֲצִיל עָלֵינוּ אוֹר

מְקוֹר נִשְׁמָתֵנוּ בְּכָל בְּחִינֹתֵינוּ. וְשִׁיתְנוּצְצוּ נִיצוּצוֹת
עֲבָדֶיךָ הַקְדוּשִׁים אֲשֶׁר עַל יָדָם גָּלִיתָ דְּבָרֶיךָ אֱלֹה
בְּעוֹלָם. וּזְכוֹתָם וּזְכוֹת אָבוֹתָם וּזְכוֹת תּוֹרָתָם
וּתְמִימוּתָם וּקְדוּשָׁתָם יַעֲמִד לָנוּ לְבַל נִכְשַׁל בְּדַבָּרִים
אֵלּוּ. וּבְזְכוֹתָם תִּאִיר עֵינֵינוּ בְּמָה נִשְׁאֲנוּ לְוָמָדִים.
כְּמֵאמֹר נָעִים זְמִירוֹת יִשְׂרָאֵל, גַּל עֵינֵי וְאַבִּיטָה
נִפְלְאוֹת מִתּוֹרָתְךָ. יִהְיוּ לְרִצּוֹן אִמְרֵי פִי וְהַגִּיזוֹן לְבִי
לִפְנֶיךָ, יְהוָה יֵאֱהֹדוּנֵהי צוּרֵי וְגֵאֲלֵי. כִּי יְהוָה יֵאֱהֹדוּנֵהי
יְתֵן חֲכָמָה, מִפִּי דַעַת וּתְבוּנָה:

רַבּוֹן עֲלֵמִין, דְּאֵנִת הוּא מְגִלֵי עֲמִיקְתָּא וּמִסְתַּרְתָּא
וְגִלֵי רִזְיָא. יְהֵא רַעּוּא מִן קַדְמָךְ לְאַסְבָּרָא מְלִין
בְּפּוּמָא, לְקִימָא בְּנָא מְקָרָא שְׂכָתוּב, וְאַנְכִי אֶהְיָ עִם
פִּיךָ וְהוֹרִיתִיךָ אֲשֶׁר תְּדַבֵּר. וְלֹא נִיעוֹל בְּכִסּוּפָא קַדְמָךְ.
וְנִזְכִּי לְמִשְׁמַע רִזְיוֹן עֲלָאִין דְּאוֹרִיתָא מִפּוּמָא דְּרִישָׁא
דְּמִתִּיבְתָּא עֲלָאָה. אָמֵן וְכֵן יְהִי רִצּוֹן, אָמֵן, סְלָה:
וְנִתְקַר יֵצֵא מֵעֵדֶן לְהִשְׁקוֹת אֶת־הַגֶּן, וּמִשָּׁם יִפְרֹד
וְהָיָה לְאַרְבָּעָה רָאשִׁים: וְהַמִּשְׁכָּלִים יִזְהָרוּ
כְּזוֹהַר הַרְקִיעַ, וּמִצְדִּיקֵי הָרָבִים כְּפּוֹכְבִּים לְעוֹלָם וָעֶד:
גַּל־עֵינֵי וְאַבִּיטָה נִפְלְאוֹת מִתּוֹרָתְךָ:

תפלה לרפואות וישועות

הֲרִינִי מִקֶּבֶל עָלַי מִצֹּת עֲשֵׂה נָשׁ וְאַהֲבָתָ לְרַעְךָ
 כְּמוֹךָ, וְהֲרִינִי אוֹהֵב כָּל אֶחָד מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 כְּנַפְשִׁי וּמַאֲדִי, וְהֲרִינִי מְזֻמֵּן אֶת פִּי לְלַמֵּד בְּסֵפֶר הַזֹּהַר
 הַקָּדוֹשׁ לְזִכּוֹת ... פב"פ (וְכָאן יִפְרֹט בְּקִשְׁתּוֹ) [לְרַפּוּאֹת...]
 [יִשׁוּעַת ...] [לְבָנִים ...] הַשֵּׁם יִשְׁלַח דְּבָרוֹ יְחִזְקֵהוּ
 [וְיִרְפָּאֵהוּ בְּרַפּוּאֹת הַנֶּפֶשׁ וּרַפּוּאֹת הַגּוּף בְּרַמ"ח
 אֲבָרָיו וְשֵׁם"ה גִּידָיו בְּתוֹךְ שְׁאֵר חוּלֵי יִשְׂרָאֵל וַיֹּאדְרִיךְ
 יָמָיו וַיִּשְׁנֹתָיו בְּנֻעִימִים] [וַיִּוֹשִׁיעֵהוּ בְּדָבָר יִשׁוּעָה
 וְרַחֲמִים ...] אֱמֵן סֵלָה:

תפילה לאחר קריאת הזוהר

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה יֵהְיוּ יֵהְיוּ יֵהְיוּ יֵהְיוּ יֵהְיוּ יֵהְיוּ
 שְׂיִתְקִימוּ בָּנוּ עִתָּה מִקְרָא שְׂכֵתוֹב "וְאֲשִׁים דְּבָרֵי
 בְּפִיךָ וּבִצֵּל יָדֶי בְּסִיתִיךָ לְנִמְעַ שְׁמַיִם וְלִיסַד אֶרֶץ",
 לְהַעֲלוֹת לְרוּמָם וּלְתַקֵּן הָרִיסוֹת וְחֲרָבוֹת הַשְּׂכִינָה
 הַקָּדוֹשָׁה לְקִשּׁוּט וּפּוֹרְפִירָא עֲלָאָה וּלְאַרְמוֹן שְׁעַל
 מְכוֹנוֹ יֵשֵׁב לְהַחֲזִיר עֲטָרָה לְיוֹשְׁנָה וְקִיָּם בָּנוּ מִהֲרָה

מִקְרָא שְׁפָתוֹב "וְהָיָה אֹר הַלְבָנָה בְּאֹר הַחֲמָה וְאֹר
הַחֲמָה יִהְיֶה שְׁבַעַתִּים בְּאֹר שְׁבַעַת הַיָּמִים". וְזִכּוֹת
הַרְשָׁבִי הַקְדוּשׁ וּבְנוּ רַבִּי אֶלְעָזָר, וְיוֹתֵם בֶּן עֲזִיָּהוּ,
יַעֲמֹד לָנוּ לְתַקֵּן הָעוֹלָם מִיּוֹם שֶׁנִּבְרָא עַד סוֹפוֹ
בְּרָצוֹנוֹ וּבְרָצוֹן יִרְאִיו. וּבְזִכּוֹת הַיּוֹתֵנּוּ עֶסְקִים בְּחֻכְמָה
הַזֹּאת, עַל יָדָהּ תִּתְקַרֵּב הַגְּאוּלָּה, וְיִשְׁוּעָתָהּ מִהֲרָה
תַּצְמִיחַ, לְעַלּוֹי שְׁכִינַת עֲוִיָּנוּ בְּמִהֲרָה בְּיָמֵינוּ. וְיוֹקִיִּם
בְּנוּ מִקְרָא שְׁפָתוֹב "וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי אֹר", וְיִזְרַח
עָלֵינוּ אֹר יְהוָה יֵאֱהֻדֵנוּהִי, בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְהוָה יְהוָה
יֵאֱהֻדֵנוּהִי אֶחָד וְנִשְׁמוֹ אֶחָד, אָמֵן נֶצַח סְלָה וְעַד.

(גִּסַּח הַתַּפִּלָּה מִתּוֹךְ לְשׁוֹנוֹ הַקְדוּשׁ שֶׁל רַבִּי חַיִּים וַיִּטָּאֵל זִיע"א)

מוֹדָה אֲנִי לְפָנֶיךָ יְהוָה יֵאֱהֻדֵנוּהִי אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי
אֲבוֹתַי שְׁזַכִּיתַנִּי לְלִמּוּד וּלְהַגּוֹת בְּסֵפֶר
הַקְדוּשׁ הַזֶּה זִיְהִרְהָ עֵילָאָה, וְזִכּוֹת הַתַּנְאִים הַקְדוּשִׁים
שֶׁלְמַדְנוּ תוֹרָתָם יַעֲמֹד לָנוּ וּלְזִרְעֵנוּ וְנוֹפֵה לְהַבְטִיחַ
הַנְּבִיא (יִשְׁעִיָּה נֵם, כ-בא) וּבֹא לְצִיּוֹן גּוֹאֵל וְלִשְׁבִּי פֶשַׁע
בְּיַעֲקֹב גַּם יְהוָה יֵאֱהֻדֵנוּהִי. וְאֲנִי זֹאת בְּרִיתִי אִתְּם
אָמַר יְהוָה יֵאֱהֻדֵנוּהִי רוּחִי אֲשֶׁר עָלֶיךָ וְדִבְרֵי אֲשֶׁר
שִׁמְתִּי בְּפִיךָ לֹא יִמְוָשׁוּ מִפִּיךָ וּמִפִּי זֶרַע וּמִפִּי זֶרַע

זָרַעְךָ אָמַר יְהוָה יֵאָהֲדוּנֵהי מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם.
 וַיִּתְקִיִּים בָּנוּ הַנְּבוֹאָה (ישעיה נא, מז) וְאָשִׁים דְּבָרֵי בְּפִיךָ
 וּבְצִל יָדֵי כְּסִיתֶיךָ לְנֹטַע שָׁמַיִם וְלִיסַד אֶרֶץ וְלֵאמֹר
 לְצִיּוֹן עָמִי אָתָּה. וּבִרְכַּת מֹשֶׁה רַעֲיָא מְהִימָנָא תַתְּגַלָּה
 בְּמַהֲרָה בִּידֶךָ, יְהוָה יֵאָהֲדוּנֵהי בְּדָר יִנְחֲנוּ וְאִין עָמוּ
 אֵל יָכַר, יֵרְאוּ עֵינֵינוּ וְיִשְׂמַח לְבָנוּ וְתִגַּל נַפְשֵׁנוּ
 בִּישׁוּעָתְךָ בְּאַמֶּת בְּאֵמֶר לְצִיּוֹן מֶלֶךְ אֱלֹהֶיךָ, בְּרוּךְ
 יְהוָה יֵאָהֲדוּנֵהי לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן. (סוד ה')

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מֶלֶךְ רַחֲמָן רַחֵם עָלֵינוּ טוֹב
 וּמְמִיב הַדָּרֵשׁ לָנוּ. שׁוּבָה אֵלֵינוּ [עָלֵינוּ]
 בְּהַמּוֹן רַחֲמֶיךָ בְּגִלָּל אֲבוֹת שְׁעָשׂוּ רְצוֹנָה. בְּנֵה בֵיתְךָ
 כְּבַתְחֻלָּה וְכוֹנֵן מִקֶּדֶשׁךָ עַל מְכוֹנֵנוּ. וְהִרְאֵנוּ בְּבִנְיָנוּ
 וְשִׂמְחָנוּ בְּתַקְוָנוּ. וְהַשֵּׁב שְׂכִינְתְּךָ לְתוֹכוֹ, וְהַשֵּׁב כְּהָנִים
 לְעִבּוּדְתָם וְלוֹוִיִּים לְדוּכָנָם לְשִׁירָם וּלְזִמְרָם. וְהַשֵּׁב
 יִשְׂרָאֵל לְגִוְיָהֶם. וּמִלֵּאָה הָאֶרֶץ דַּעַה אֶת יְהוָה
 יֵאָהֲדוּנֵהי לִירְאָה וּלְאַהֲבָה אֶת שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל הַגָּבוֹר
 וְהַנּוֹרָא אָמֵן כֵּן יְהִי רְצוֹן. (סי"ח)

פתיחת אליהו הנביא

כתב הרמ"ק: טוב לומר תפלת "פתח אליהו זכור לטוב" הנזכרת בריש ספר תיקוני הזהר (סדור רבי שבטאי מראשקוב). וכתב החיד"א, אשר קבלו רבנו קדישי, שהיא מסוגלת לקבלת התפלה. (עבודת הקודש מורה באצבע סוף סימן י'). והרי"ח הטוב כתב, שבאמירתה מסוגל לברור ניצוצי הקדושה (בא"ח, פ' בהר סוף ההקדמה).

פֶּתַח אֵלֵיהוּ הַנְּבִיא זְכוֹר לטוֹב וְאָמַר. רַבּוֹן הָעוֹלָמִים
שְׂאֵתָה הוּא אֶחָד לְבָד, וְלֹא בְּחִשְׁבוֹן
הַמַּסְפָּרִים. אַתָּה הוּא עֲלִיוֹן מֵעַל כָּל הָעֲלִיּוֹנִים, נֶעְלָם
מֵעַל כָּל נֶעְלָמִים. וְאֵין מַחְשָׁבָה אוֹ תַּפְסָה בְּךָ
לְהַשְׁגִּיחַ כָּלֵל. אַתָּה הוּא שְׁהוּצָאת וְגִלִּית עֶשֶׂר
תְּקוּנִים, וְקוֹרְאִים לָהֶם עֶשֶׂר סְפִירוֹת, לְהַנְהִיג בָּהֶם
עוֹלָמוֹת סְתוּמִים שְׂאִינָם נִגְלִים וְעוֹלָמוֹת הַנִּגְלִים.
וּבָהֶם אַתָּה מְתַכַּסֶּה מִבְּנֵי אָדָם, וְאַתָּה הוּא שְׁקוּשֵׁר
אוֹתָם וּמַיִיחַד אוֹתָם. וּמִפְּנֵי שְׂאֵתָה מִבְּפָנִים, כָּל מִי
שְׂמַבְדִּיל וּמַפְרִיד אֶחָד מִחֲבֵרוֹ, מֵאֵלּוּ עֶשֶׂר סְפִירוֹת,
נִחָשֵׁב לוֹ כְּאֵלּוּ הוּא מַפְרִיד בְּךָ. וְאֵלּוּ עֶשֶׂר סְפִירוֹת,
יֵם הוֹלְכִים כְּסֻדְרָם, אֶחָד אַרְוֶה, וְאַחַד קֶצֶר, וְאַחַד
בִּינוּנִי. וְאַתָּה הוּא שְׂמַנְהִיג לָהֶם. וְאֵין מִי שְׂמַנְהִיג לָךְ,
לֹא מְלַמֵּעֵלָה וְלֹא מְלַמְטָה וְלֹא מְכַל צַד שֶׁהוּא.

לְבוּשִׁים תִּקְנֶנָּה לָהֶם, שְׂמָהֶם פּוֹרְחִים נִשְׁמוֹת לְבָנֵי
 אָדָם, וְכִמְה גּוֹפִים תִּקְנֶנָּה לָהֶם, שְׁנִקְרָאוּ גּוֹפִים כָּל־פִּי
 הַלְבוּשִׁים שְׂמֻכָּסִים עֲלֵיהֶם, וְנִקְרָאִים בְּתִקּוֹן הַזֶּה.
 הַחֶסֶד זִרְעַ יְמִין. גְּבוּרָה זִרְעַ שְׂמָאל. תַּפְאֶרֶת כְּנֶגֶד
 הַגּוֹף. נִצָּח וְהוֹד כְּנֶגֶד שְׁנֵי רִגְלָיִם. יְסוֹד - שְׁלִימוֹת
 הַגּוֹף, וְהוּא אוֹת בְּרִית קוֹדֶשׁ. מַלְכוּת נִקְרָאת פֶּה,
 תּוֹרָה שְׂבָעֵל פֶּה קוֹרְאִים לָהּ. מִדַּת הַחֲכָמָה הִיא
 הַמָּח, הִיא הַמַּחְשָׁבָה שְׂבָפָנִים. מִדַּת הַבִּינָה הִיא
 הַלֵּב, וְכֵה הַלֵּב מִבֵּין, וְעַל אֵלּוּ שְׁנֵיהֶם [הַחֲכָמָה
 וְהַבִּינָה] נֶאֱמָר, הַנִּסְתָּרוֹת לֵה' אֶלְקִינוּ. כֶּתֶר עֲלִיּוֹן,
 הוּא כֶּתֶר מַלְכוּת, וְעֲלִיו נֶאֱמָר מַגִּיד מִרְאשִׁית
 אַחֲרִית, וְהוּא הָרֹאשׁ שְׂמַנִּיחִים עָלָיו תַּפְלִין, וּבְנִשְׂמָה
 הַפְּנִימִית מֵאִיר שֵׁם אוֹת יוֹד וְאוֹת הָא וְאוֹת וָאו וְאוֹת
 הָא, שֶׁהוּא דֶרֶךְ אֲצִילוֹת, וְהוּא מִשְׁקָה אֶת הָאֵילָן
 בְּזִרְעוֹתָיו וְעֲנָפוֹ, כְּמִים שְׂמִשְׁקִים אֶת הָאֵילָן,
 וּמִתְרַבֶּה וּמִתְגַּדֵּל בְּאוֹתָהּ הַהִשְׁקָאָה.

רַבּוֹן הָעוֹלָם, אַתָּה הוּא עֲלִיּוֹן עַל כָּל הָעֲלִיּוֹנִים,
 וְסַבַּת כָּל הַסְּבוֹת, וְאַתָּה מִשְׁקָה אֶת הַסְּפִירוֹת
 שְׁנִקְרָאִים אֵילָן, בְּנִבְיַעַת הַמַּעֲיָן, וְאוֹתוֹ אוֹר הַמַּעֲיָן

הוא כְּנִשְׁמָה לְגוֹף, שֶׁהוא חַיִּים לְגוֹף. וּבֶדֶךְ אֵין דְּמִיּוֹן,
וְאֵין דְּמוּת מִכָּל הַסְּפִירוֹת וְהַנִּבְרָאִים הַפְּנִימִיִּים
וְהַחִיצוֹנִיִּים. וּבִרְאֵת שָׁמַיִם וָאָרֶץ. וְהוֹצֵאתָ מֵהֶם
שְׁמֶשׁ, וְיָרֵחַ, וְכּוֹכָבִים וּמִזְלוֹת. וּבְאָרֶץ בִּרְאֵת אֵילָנוֹת
וְדִשְׁאִים, וְגֵן עֵדֶן, וְעֶשְׂבִּים, וְחַיּוֹת וְעוֹפוֹת וְדְגִים
וּבְהֵמוֹת וּבְנֵי אָדָם. לְהַפִּיר וּלְהוֹדִיעַ בָּהֶם עֲלִיוֹנִים,
וְאֵיךְ יִתְנַהֲגוּ בָּהֶם עֲלִיוֹנִים וְתַחְתּוֹנִים, וְאֵיךְ גִּפְרִים
וְנוֹדְעִים עֲלִיוֹנִים וְתַחְתּוֹנִים, וְאֵין מִי שִׂידֹעַ וּמַשִּׁיג
בְּאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא כָּלֵל. וּבִלְעֲדֵי אוּרוֹ יִתְבָּרֵךְ, אֵין
יְחוּד בְּעֲלִיוֹנִים וְתַחְתּוֹנִים, וְאַתָּה גִּפְר וְנוֹדֵעַ אֲדוֹן עַל
כָּלֶם, וְלִכָּל סְפִירָה לְכָל אֶחָד יֵשׁ שֵׁם יְדוּעַ, וּבִשְׁמוֹת
הַסְּפִירוֹת נִקְרָאִים הַמְּלָאכִים. וְאַתָּה אֵין לָךְ שֵׁם יְדוּעַ,
שְׁאֵתָה הוּא מְמַלָּא וּמַחֲיָה אֶת כָּל הַסְּפִירוֹת
הַנִּקְרָאִים בְּשִׁמוֹת. וְאַתָּה הוּא הַמְּשַׁלֵּים וּמְמַלָּא אֶת
כּוֹלָם וְכֹאשֵׁר אֵתָּה מְסִיר אֶת הַשְּׁפָעֶתְךָ מֵהֶם, וְשִׁאֲרוֹ
כָּל הַשְּׁמוֹת כְּגוֹף בְּלִי גִשְׁמָה. אֵתָּה הוּא חָכֶם וְלֹא עַל
יְדֵי הַחֲכָמָה הַיְדוּעָה בַּסְּפִירוֹת, אֵתָּה הוּא מְבִין וְלֹא
עַל יְדֵי הַבִּינָה הַיְדוּעָה בַּסְּפִירוֹת. אֵין לָךְ מְקוֹם קְבוּעַ
וְיְדוּעַ, אֵלֹא הַנִּהְגָּתְךָ לְהוֹדִיעֵנוּ תְּקַפְּךָ וְחֻזְקְךָ לְבְנֵי

אָדָם. וְלִהְרֹאוֹת לָהֶם אֵיךְ מִתְנַהֵּג הָעוֹלָם בְּדִין
וּבִרְחֻמִּים, שֶׁהֵם צֶדֶק וּמִשְׁפָּט כְּפִי מַעֲשֵׂי בְנֵי אָדָם.
דִּין הוּא הַגְּבוּרָה. מִשְׁפָּט הוּא הָעֲמוּד הָאֲמָצִי. צֶדֶק
הִיא הַמְּלָכוּת הַקְּדוּשָׁה. מֵאֲזֵנֵי צֶדֶק, שְׁנֵי עֲמוּדֵי
הָאֱמֶת. הֵינן צֶדֶק, הִיא אוֹת בְּרִית. הַכֹּל לִהְרֹאוֹת אֵיךְ
מִתְנַהֵּג הָעוֹלָם אֲבָל לֹא שֵׁישׁ לָךְ צֶדֶק הַיְדוּעַ שֶׁהוּא
דִּין וְלֹא מִשְׁפָּט הַיְדוּעַ שֶׁהוּא רַחֲמִים, וְלֹא מִכָּל אֱלוֹ
הַמְּדוּת כָּלָל.

קֹנִים רַבִּי שִׁמְעוֹן וְיִתְחַדְּשׁוּ סוּדוֹת עֲלִיּוֹנִים עַל יְדֶךָ
שֶׁהֵרִי רִשׁוֹת נִתְּנָה לָךְ לְגִלּוֹת רְזִים נִסְתָּרִים עַל
יְדֶיךָ, מִה שֶׁלֹּא נִתְּנָה רִשׁוֹת לְגִלּוֹת לְשׁוֹם בֶּן אָדָם עַד
עֲתָה. קָם רַבִּי שִׁמְעוֹן פָּתַח וְאָמַר: לָךְ ה' הַנְּהַגוֹת
הַגְּדוּלָּה, חֶסֶד וְהַגְּבוּרָה, וְהַתְּפָאֶרֶת, וְהַנִּצָּח, וְהַהוֹד.
כִּי כָל - יְסוֹד, בְּנִשְׁמִים וּבְאָרֶץ. לָךְ ה' הַמְּמַלְכָּה -
מְלָכוּת. וְהַמִּתְנַשֵּׂא לְכָל לְרֹאשׁ. עֲלִיּוֹנִים שִׁמְעוּ, אֱלוֹ
יִשְׁנֵי חֲבֵרוֹן, וְהַרְוֵעָה הַנֶּאֱמָן, הַתְּעוֹרְרוּ מִשְׁנַתְּכֶם.
"הַקִּיצוּ וְרַנְּנוּ שׁוֹכְנֵי עֶפְרָיִם", הֵם אֱלוֹ אוֹתָם הַצַּדִּיקִים,
שֶׁהֵם מִחֶלֶק הַשְּׂכִינָה שֶׁנֶּאֱמַר בָּהּ, "אֲנִי יֹשֵׁנָה וְלִבִּי
עֶר", וְאֵינָם קְרוֹיִים מֵתִים אֲלֵא יֹשְׁנִים, וּבִשְׁבִיל זֶה

נֶאֱמַר בָּהֶם, "הִקִּיצוּ וְרַנְנוּ" וגו', מִשָּׁה הַרוּעָה הַנֶּאֱמָן, אֶתָּה וְהָאֲבוֹת. הִתְעוּרְרוּ לְשִׁמְחָה וּלְעוֹרֵר אֶת הַשְּׂכִינָה שֶׁהִיא יְשִׁנָּה בְּגָלוּת, שְׁעַד עֲתָה, הַצְּדִיקִים בָּלָם רְדוּמִים, וְיְשִׁנָּה בְּעֵינֵיהֶם. מִיד נִתְּנָה הַשְּׂכִינָה שֶׁלֹּשׁ קוֹלוֹת, לִנְגֵד הַרוּעָה הַנֶּאֱמָן, וְאוֹמֶרֶת לוֹ: קוּם הַרוּעָה הַנֶּאֱמָן. שֶׁהָרִי עָלֶיךָ נֶאֱמַר "קוֹל דְּוָדִי דּוֹפֵק", אֶצְלִי בְּאַרְבַּע אוֹתִיּוֹת שָׁלוֹ, וַיֹּאמֶר בָּהֶם בְּכַחֵם, פִּתְחִי לִי אַחֲוֹתִי רַעֲיָתִי יוֹנָתִי תַמָּתִי". שֶׁהָרִי כְּתוּב: "תָּם עֹנֵגָד בֵּת צִיּוֹן לֹא יוֹסִיף לְהִגָּלוֹתָךְ" שֶׁהָרִי רֹאשִׁי מִלֹּא טָל וּמִדּוּעַ מִלֹּא טָל? אֵלֹא אָמַר הַקֹּדֶשׁ בְּרוּךְ הוּא, אֶת הַשְּׂכִינָה חֲשֹׁבָתָהּ, שְׁמִיּוֹם שֶׁנִּחְרַב בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, שֶׁעָלִיתִי לְבֵית הַמִּקְדָּשׁ שֶׁל מַעֲלָה, וְעָלִיתִי לְיִשׁוּבִי - יְרוּשָׁלַיִם שֶׁל מַעֲלָה? אֵין זֶה כֵּךְ, שֶׁבִּאֲמַת לֹא עָלִיתִי לְבֵיתִי כָּל זְמַן שֶׁאֵת בְּגָלוֹת! הָרִי לָךְ סִימָן, "שְׂרָאשִׁי נִמְלֵא טָל" וְהֵא הִיא הַשְּׂכִינָה בְּגָלוֹת, הַשְּׁלֵמוֹת שֶׁלָּהּ וְהַחַיִּים שֶׁלָּהּ הוּא בְּסוּד טָל, וְזֶה הוּא סוּד אוֹת יו"ד אוֹת ה"א אוֹת וָא"ו וְאוֹת ה"א הִיא הַשְּׂכִינָה שֶׁאֵינָה בְּחֻשְׁבוֹן ט"ל, אֵלֹא אוֹת יוֹד אוֹת הָא וְאוֹת וָא"ו עָלִים הָאוֹתִיּוֹת לְחֻשְׁבוֹן ט"ל, שֶׁהֵשֵׁם הַזֶּה מְמַלֵּא אֶת

הַשְׂכִּינָה מִמַּעַן הַנוֹבֵעַ שֶׁל כָּל הַמְּקוֹרוֹת הָעֲלִיּוֹנִים,
מִיד קָם הָרוּעָה הַנֶּאֱמָן וְהָאֲבוֹת הַקְּדוֹשִׁים עִמּוֹ. עַד
כָּאן סוּר הַיְחוד.

וַיְהִי רָצוֹן מִלִּפְנֵי ה' הָעֵתִיק יוֹמִין הַקְּדוֹשׁ מִכָּל
הַקְּדוֹשִׁים וְנִסְתָּר מִכָּל הַנִּסְתָּרִים נֶעְלָם מֵהַכֹּל.
שִׁית־מִשָּׁךְ טַל הָעֲלִיּוֹן מִמֶּנּוּ לְהַשְׁפִּיעַ וּלְמַלְאוֹת הָרֹאשׁ
שֶׁל זַעִיר אֲנֶפִין וּלְהַמְשִׁיךְ שֹׁפַע לְשִׁדָּה תְּפוּחִין הַקְּדוֹשׁ
בְּהָאֲרֶת פָּנִים בְּרָצוֹן וּבְשִׂמְחַת הַכֹּל. וַיִּתֵּן מִשָּׁךְ מִלִּפְנֵי
ה' "הָעֵתִיק יוֹמִין הַקְּדוֹשׁ מִכָּל הַקְּדוֹשִׁים, וְנִסְתָּר מִכָּל
הַנִּסְתָּרִים נֶעְלָם מֵהַכֹּל. רָצוֹן וְרַחֲמִים חֵן, וְחֶסֶד,
בְּהָאֲרֶת עֲלִיּוֹנָה, בְּרָצוֹן, וְשִׂמְחָה, עָלִי וְעַל כָּל בְּנֵי
בֵּיתִי, וְעַל כָּל הַקְּרוֹבִים אֵלַי, וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עִמּוֹ.
וַיִּפְדֶּה אוֹתָנּוּ מִכָּל הַצָּרוֹת הָרָעוֹת שֶׁבָּאוֹת לְעוֹלָם,
וַיְכִין וַיַּנִּיתָ לָנוּ מְזוֹן וּפְרִנְסָה טוֹבָה בְּלִי צָרָה וּמְצוּקָה,
מִהַמְּזֹל הָעֲלִיּוֹן, שֶׁכָּל הַמְּזוֹנוֹת מִמֶּנּוּ מִשְׁתַּלְשְׁלִים.
וַיַּצִּילֵנוּ מֵעַן הָרָע, וּמִחֶרֶב מִלֵּאךְ הַמָּוֶת, וּמִהַדִּין שֶׁל
גִּיהֶנוֹם. וַיִּתֵּן לָנוּ, וּלְכָל נַפְשוֹתֵנוּ, חֵן וְחֶסֶד, וַחֲיִים
אֲרָכִים, וּמְזוֹנוֹת בְּרוּחַ, וְרַחֲמִים, מִלִּפְנֵי, אֲמֵן בֶּן יְהִי
רָצוֹן. אֲמֵן וְאֲמֵן.

אָמַר רַבִּי שְׁמֵעוֹן, הָרִימוּתֵי יָדַי בְּתַפְלוֹת, לְמַעַלָּה
 שְׁכַאֲשֶׁר הָרָצוֹן הָעֲלִיז לְמַעַלָּה לְמַעַלָּה, עוֹמֵד
 עַל אוֹתוֹ הָרָצוֹן שֶׁלֹּא נוֹדַע וְלֹא נִתְפַּס כָּלֵל לְעוֹלָם.
 הָרֹאשׁ הַסֵּתוּם בְּיוֹתֵר לְמַעַלָּה וְאוֹתוֹ הָרֹאשׁ הוֹצִיא
 מִה שֶׁהוֹצִיא, וְלֹא נוֹדַע, וְהָאִיר מִה שֶׁהָאִיר, וְהִכַּל
 בְּהַעֲלִים. וְרָצוֹן הַמַּחְשָׁבָה הָעֲלִיזָנָה, לְרֹדֵף אַחֲרָיו
 לְקַבֵּל הָאֶרֶץ מִמֶּנּוּ. כְּעֵין מִסָּךְ אֶחָד גִּפְרִים, וּמִתּוֹךְ
 אוֹתוֹ הַמִּסָּךְ עַל יְדֵי רְדִיפַת זֶה הַמַּחְשָׁבָה הָעֲלִיזָנָה
 מִגִּיעַ וְלֹא מִגִּיעַ עַד אוֹתוֹ הַמִּסָּךְ וּמִזֶּה הָאִיר מִה
 שֶׁהָאִיר וּכְשֶׁקִּבְּלָה אוֹתָהּ הַמַּחְשָׁבָה הָעֲלִיזָנָה הָיָה
 עֲתִיק מֵאִיר בָּאוֹר סֵתוּם שֶׁלֹּא נוֹדַע וְזֶה הַמַּחְשָׁבָה לֹא
 יָדַע וְאֵינּוּ מִשִּׁיג גּוֹדֵל הָאוֹר, אִזּוּ הִכָּה אוֹתוֹ הָאוֹר
 שֶׁהוּא סוֹד הַמַּחְשָׁבָה שֶׁלֹּא נוֹדַעָה הִכָּה בְּהֶאֱרַת מִסָּךְ
 הָעוֹמֵד וְהָאִיר מִמֶּה שֶׁאֵינּוּ יָדוּעַ וּמִשִּׁיג, וְלֹא נוֹדַע וְלֹא
 הִתְגַּלָּה וְאִזּוּ זֶה הָאוֹר שֶׁל הַמַּחְשָׁבָה שֶׁלֹּא נוֹדַעָה הִכָּה
 פַּעַם ב' בְּהֶאֱרַת הַמִּסָּךְ הָעוֹמֵד וְעַל יְדֵי זֶה הָאִירוּ
 כּוֹלָם כְּאַחַד וְנִעְשׂוּ וְנִתְקֶנּוּ תִשְׁעָה הִיכָלוֹת וְאֵלוּ
 הַהִיכָלוֹת אֵינָם אוֹרוֹת וְאֵינָם בְּבַחֲיַת רוּחַ וְאֵינָם
 בְּבַחֲיַת נִשְׁמוֹת וְלֹא יֵשׁ מִי שֶׁעוֹמֵד בָּהֶם בְּבַחֲיַת

חַיָּה. הָרָצוֹן שֶׁל כָּל תַּשְׁע הָאוֹרוֹת, שְׁעוֹמְדִים כָּלם
בְּכַח הַמַּחֲשָׁבָה שֶׁהוּא אֶחָד מֵהֶם בְּחִשְׁבוֹנָם כּוֹלֵם
רוֹצִים לְרַדֵּף אַחֲרֵיהֶם בְּזֶמֶן שְׁעוֹמְדִים בְּמַחֲשָׁבָה
וְאֵינָם מְשִׁיגִים אוֹתוֹ וְלֹא נוֹדַע לָהֶם כָּלָל וְאֵלּוּ לֹא
קִיָּמִים לֹא בְּרָצוֹן וְלֹא בְּמַחֲשָׁבָה הָעֲלִיזָה תּוֹפְסִים בָּהּ
מְעַט הָאֲרָה וְלֹא תּוֹפְסִים. בְּאֵלּוּ נִמְצְאִים כָּל סוּדוֹת
הָאֲמוּנָה וְכָל אוֹתָם הָאוֹרוֹת מְסוּד הַמַּחֲשָׁבָה
הָעֲלִיזָה, מִשֶּׁם וּלְמַטָּה כּוֹלֵם נִקְרָאִים בְּעֶרְכָּם אֵין
סוּף. עַד כָּאֵן מְגִיעִים הָאוֹרוֹת בְּדַקּוֹת וְלֹא מְגִיעִים,
וְלֹא נוֹדַעִים מֵהוּתָם, אֵין כָּאֵן הַשְּׁגָה שֶׁל רָצוֹן וְלֹא
הַשְּׁגָה שֶׁל מַחֲשָׁבָה כַּאֲשֶׁר מְאִירָה הַמַּחֲשָׁבָה וְלֹא
נוֹדַע לוֹ מִי מְאִיר אֹז מַתְלַבֵּשׁ וְנִגְעֵלָם בְּתוֹךְ בִּינָה
וּמְאִירִים לְמִי שֶׁרְאוּי לְהֵאִיר וּמִתְחַבֵּר זֶה עִם זֶה עַד
שֶׁנִּכְלָלִים וְנִחְשָׁבִים כּוֹלֵם לְאַחַד וּבְסוּד הַקֶּרֶבֶן כַּאֲשֶׁר
עוֹלָה עֲשֵׁן הַקְטֹרֶת, כּוֹלֵם נִקְשָׁרִים זֶה בְּזֶה וּמְאִירִים
זֶה בְּזֶה, אֹז עוֹמְדִים כּוֹלֵם בְּסוּד עֲלִיָּה וְהַמַּחֲשָׁבָה
עוֹלָה וּמִתְעַטֶּרֶת בְּאֵין סוּף. זֶה הָאוֹר שֶׁמְאִירָה מִמֶּנּוּ
מַחֲשָׁבָה עֲלִיזָה (שֶׁלֹּא נוֹדַע בָּהּ כָּלָל) נִקְרָא אֵין סוּף וּמִמֶּנּוּ
נִמְצָא וְנִנְאָצַל וּמְקִיָּם וּמְאִיר לְמִי שֶׁמְאִיר וְעַל סוּד זֶה

הכל עומד, אשרי וְזֶה חֶלְקָם שֶׁל הַצְּדִיקִים בְּעוֹלָם
הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא.

סוד המשיח - תקון ל'

הַנְּתִיב הַשְּׁנִי, וְרוּחַ אֱלֹהִים מְרַחֶפֶת עַל פְּנֵי הַמַּיִם
(בראשית א ב), מֶה זֶה וְרוּחַ? אֵלָּא בְּדַאי בְּזִמְנָא
שֶׁהַשְּׂכִינָה יוֹרֶדֶת לְגַלּוּת, הָרוּחַ הַזֶּה נּוֹשֶׁבֶת עַל אוֹתָם
שְׁמַתְעִסְקִים בַּתּוֹרָה, מְשׁוּם שֶׁהַשְּׂכִינָה נִמְצְאָת
בֵּינֵיהֶם, וְהָרוּחַ הַזֶּה נַעֲשִׂית קוֹל, וְתֹאמַר כָּךְ: אוֹתָם
יִשְׁנִים שִׁשְׁנָה בְּנִחִירֵיהֶם, סְתוּמֵי הָעֵינַיִם וְאַטוּמֵי
הַלֵּב, קוֹמּוּ וְהִתְעוֹרְרוּ אֶל הַשְּׂכִינָה, שִׁישׁ לָכֶם לֵב בְּלִי
הַשָּׁפַל לְדַעַת אוֹתָהּ, וְהִיא בֵּינֵיכֶם. וְסוּד הַדְּבָר - קוֹל
אוֹמֵר קְרָא, (ישעיה מ ו), כְּמוֹ קְרָא נָא הִישׁ עוֹנֶךָ וְאַל מִי
מְקוֹדָשִׁים תִּפְגֶּה, וְהִיא אוֹמֶרֶת מָה אֶקְרָא, כָּל הַבָּשָׂר
חָצִיר, הַכֹּל הֵם כְּבִהְמוֹת שְׂאוֹכְלוֹת חָצִיר, וְכָל חֶסֶד
כְּצִיץ הַשָּׂדֶה, כָּל הַחֶסֶד שְׁעוֹשִׂים, עוֹשִׂים לְעֶצְמָם.
וְאַפְלוּ כָּל אֵלּוּ שְׁמִשְׁתַּדְּלִים בַּתּוֹרָה, כָּל חֶסֶד
שְׁעוֹשִׂים - לְעֶצְמָם עוֹשִׂים בְּאוֹתוֹ זְמַן וַיִּזְכֹּר כִּי בָשָׂר
הֵמָּה רוּחַ הוֹלֵךְ וְלֹא יָשׁוּב (תהלים עח לט) לְעוֹלָם, וְזוֹהִי

רוחו של משיח, אוי להם מי שגורמים שילך לו מן העולם ולא ישוב לעולם, שאלו הם שעושים את התורה יבשה, ולא רוצים להשתדל בחכמת הקבלה, וגורמים שמסתלק מעין החכמה, שהיא י' ממנה, ונשארת ב' יבשה, אוי להם שגורמים עניות וחרב ובזה והרג ואבדן בעולם, והרוח הזו שמסתלקת היא רוח המשיח, כמו שנתבאר, והיא רוח הקדש, והיא רוח חכמה ובינה רוח עצה וגבורה, רוח דעת ויראת יי (ישעיה יא ב).

סוד הגאולה

"בראשית תמן" תקון מ"ג מתקוני זוהר השלם והמבואר

(זוהר הקדוש דף פ"ב ע"א)

א. הבנים צועקים שמע ישראל ואין קול ואין עונה

בראשית, שם את"ר יב"ש, וזהו נהר יחרב ויבש,
 (שם ה), באותו זמן שהוא יבש והיא
 יבשה, צוחים הבנים למטה ביחוד ואומרים שמע
 ישראל, ואין קול ואין עונה. זהו שכתוב (משלי א כח) אז
 יקראני ולא אענה.

ב. הלומד רק תורת הנגלה טוב לו שלא נברא כלל בעולם

וְיָבֹד מִי שְׁגוּרִם שֶׁתִּסְתַּלַּק קִבְלָה וְחֻכְמָה מִתּוֹרָה
שֶׁבַעַל פֶּה וּמִתּוֹרָה שֶׁבִּכְתָּב, וְגוּרִם שֶׁלֹּא
יִשְׁתַּדְּלוּ בָהֶן, וְאוֹמְרִים שְׂאִין אֵלֶּא פִּנְשֵׁט בִּתּוֹרָה
וּבִתְלֻמוֹד, בּוֹדְאֵי כְּאֵלוֹ הוּא יִסְלַק אֶת הַמַּעֲנִין מֵאוֹתוֹ
נָהָר וּמֵאוֹתוֹ גֵּן. אוֹי לוֹ, טוֹב שֶׁלֹּא נִבְרָא בְּעוֹלָם וְלֹא
יִלְמַד אוֹתָהּ תּוֹרָה שֶׁבִּכְתָּב וְתּוֹרָה שֶׁבַעַל פֶּה,
שֶׁנֶּחֱשֵׁב לוֹ כְּאֵלוֹ הַחֲזִיר הָעוֹלָם לְתוֹהוֹ וּבִהוֹ, וְגוּרִם
עֲנֵי בְּעוֹלָם וְאֶרֶץ הַגְּלוּת.

ג. אם מתחיל ללמוד היום זוה"ק מתקן את העבר שלא למד

וַיֹּאמֶר אֱלֹהֵי"ם תִּדְרָשׁ אֶת הָאָרֶץ דְּרָשׁא וְכו' (בראשית א
'א), אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר: אָבֵא, וְהִרִי קָרָא לוֹ
יִבְשָׁה, מֵאִיפָה תִּדְרָשׁא הָאָרֶץ? אָמַר לוֹ: בְּנִי, כִּךָ לִמַּד
תְּשׁוּבָה לְכָל בְּנֵי הָעוֹלָם, שְׂאֵם אָדָם יַחֲזוֹר בִּתְשׁוּבָה,
מוֹרִיד לָהּ הַמַּעֲנִין שֶׁהִסְתַּלַּק, וּמֵה שֶׁהִיְתָה יִבְשָׁה קוֹרָא
לָהּ אֶרֶץ, וְלִנְהָר שֶׁהִי חָרֵב וַיִּבֶשׁ קָרָא לוֹ מִקְּנוֹה
הַמֵּיִם וַיְמִיִּם, זֶהוּ שֶׁכֶּתוּב (שם י) וַיִּקְרָא אֱלֹהֵי"ם לַיִּבְשָׁה
אֶרֶץ וּלַמִּקְנוֹה הַמֵּיִם קָרָא יַמִּים. בְּאוֹתוֹ זְמַן שֶׁנִּקְרָאת

אָרץ, מַה כָּתוּב בּוֹ? וַיֹּאמֶר אֱלֹהִי"ם תִּדְשֵׂא הָאָרֶץ,
 לְהוֹצִיא זֵרַעִים וּפְרוֹת שֶׁהֵן נִשְׁמוֹת, (דף פב ע"ב) כָּל אֶחָד
 לְמִינֵהוּ, אֵלּוּ הַנִּשְׁמוֹת שֶׁנִּגְזְרוּ מִכֶּסֶּא כְבוֹדוֹ, וְאֵלּוּ
 רוּחוֹת שֶׁנִּגְזְרוּ מִמְּלָאכִים, וְאֵלּוּ הַנִּפְשוֹת שֶׁנִּגְזְרוּ
 מִהֶאֱוִפִּינִים, כָּל אֶחָד הוֹצִיא לְמִינֵהוּ אֶת כָּל אֶחָד
 כְּרָאוּי. עֵץ פְּרִי - זֶה תִּלְמִיד חֶכֶם, עֵשֶׂה פְּרִי - זו בַּת
 זִוְגוּ, לְכָל אֶחָד כְּרָאוּי (כל אחד הוציא למינו).

ד. הַת"ח שֶׁנִּשְׁמָתוֹ גְּדוּלָּה, פּוֹגֵם יוֹתֵר אִם אֵינּוּ לוֹמֵד זֹהָר

וְעוֹד, עֵץ פְּרִי - זֶה הָעֲמוּד הָאֲמֻצָּעִי, עֵשֶׂה פְּרִי - זֶה
 צַדִּיק, אֲשֶׁר זָרְעוּ בּוֹ עַל הָאָרֶץ - זו הַשְׂכִּינָה,
 שְׂכַל הַזֵּרַעִים נִכְלָלִים בָּהּ, וְכֵאן הַמִּצְוָה שֶׁל פְּרִיָּה
 וְרִבְיָה, לַעֲשׂוֹת פְּרוֹת וזֵרַעִים, זֶהוּ שְׂכָתוֹב לֹא תִהְיֶה
 בְּרָאָה לְשֶׁבֶת יִצְרָה, וּמִי שֶׁמִּתְבַּטֵּל מִפְּרִיָּה וְרִבְיָה,
 כְּאֵלּוּ הַחֲזִיר אֶת אוֹתָהּ אָרֶץ יִבְשָׁה, וּמוֹנֵעַ מִמֶּנָּה
 בְּרָכוֹת, כָּל אֶחָד לְפִי דְרָגָתוֹ, מִי שֶׁפּוֹגֵם לְמַטָּה פּוֹגֵם
 לְמַעְלָה אֶת הַמָּקוֹם שֶׁנִּגְזְרָה נִשְׁמָתוֹ.

תיקוני זוהר תיקון מ"ח

תקון שמונה וארבעים

סגולה נפלאה מרבנו האר"י זיע"א

בְּרֵאשִׁית, שֵׁם תַּר"י, שֵׁם שֶׁב"ת, כְּגוֹן זֶה,
 בְּרֵאשִׁית - בְּר"א שֶׁת"י, וְהֵן שְׁתֵּי
 שִׁבְתוֹת, עֲלֵיהֶם נֶאֱמַר (שמות לא): "וַיִּשְׁמְרוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל
 אֶת הַשִּׁבְת לַעֲשׂוֹת אֶת הַשִּׁבְת" וְגוֹמֵר, שְׁתֵּי פְעָמִים
 הַזְכִּיר כָּאן שִׁבְת, כְּנֶגֶד הַשְׂכִּינָה הָעֲלִיּוֹנָה וְהַתַּחְתּוֹנָה.
 "לְדַרְתָּם", מֶהוּ לְדַרְתָּם? אֵלָּא זָכָא הוּא מִי שֶׁעוֹשֶׂה
 לָהֶם דִּירָה בְּשִׁבְת בְּשְׁנֵי כְּתֵי הַלֵּב, וּמִתְפַּנֵּה מִשֵּׁם יִצְרָק
 הָרַע שֶׁהוּא חֲלוּל שִׁבְת, 'בְּרִית עוֹלָם', זֶה צְדִיק,
 שְׁשׂוּרִים שְׁנִיָּהֵם עָלָיו, אֶחָד לְמֵלֶא אֹתוֹ, וְאֶחָד
 לְהַתְמַלֵּא מִמֶּנּוּ. בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הֵם כְּנֶגֶד שְׁתֵּי כְלָיוֹת -
 פְּנִימִיּוֹת נִצָּח וְהוֹד, בְּנִים לְיִשְׂרָאֵל סָבָא - עֲמוּד
 הָאֱמָצִיעִי - תַּפְאֶרֶת, שְׁלֹשׁ פְּעָמִים שְׁבִיעִי שְׁבִיעִי
 שְׁבִיעִי אֵלּוּ שְׁלֹשֶׁת הָאֲבוֹת, עֲנֵג שִׁבְת "וְנָהָר יוֹצֵא
 מִעַד"ן לְהַשְׁקוֹת אֶת הַגִּ'ן" (בראשית ב' י). וְנָהָר, יֵשׁ נָהָר
 וְיֵשׁ נָהָר, יֵשׁ נָהָר הַנִּקְרָא נָהָר פְּלָגִיו, וְיֵשׁ נָהָר הַנִּקְרָא
 נַחַל קְדוּמִים, עֵדֶן עֲלִיּוֹן עָלָיו נֶאֱמַר (ישעיה סד) "עֵין לֹא

רִאֲתָהּ אֱלֹהִים זֹלָתָךְ, זֶה הַנֶּהָר הוּא אוֹת ו', הַיּוֹצֵא
 מֵעֵדֶן הָעֲלִיזוֹן שֶׁהוּא אוֹת א', וְעוֹבֵר בֵּין אָבָא – חֲכָמָה
 וְאָמָא – בִּינָה וְהוֹלֵךְ חֲמִשׁ מֵאוֹת שָׁנָה, וּמַגִּיעַ עַד
 צַדִּיק – יְסוֹד שֶׁהוּא שְׁבִיעִי, וּמִשָּׁם מִשְׁקָה לְגִנָּה –
 מַלְכוּת, שֶׁהִיא הַשְּׂכִינָה הַתַּחְתּוֹנָה. זָפַאי הוּא מִי
 שְׁשׁוּמֵר דִּירָה לְשֵׁבֶת, שֶׁהוּא הַלֵּב, שֶׁלֹּא יִתְקַרֵּב שָׁם
 עֶצֶב הַמַּחּוּל וְכַעַם הַמֶּרֶה שֶׁהִיא אִשׁ הַגִּיהֵנִם, שֶׁעָלְיָהּ
 נֶאֱמַר (שְׁמוֹת לז): "לֹא תִבְעֲרוּ אִשׁ בְּכָל מוֹשְׁבוֹתֵיכֶם
 בַּיּוֹם הַשֶּׁבֶת", וְכֵן הוּא וְדָאִי, שְׁכָל מִי שְׁכּוּעִים בָּאֵלוֹ
 מְדַלֵּק אֶת הָאִשׁ שֶׁל הַגִּיהֵנִם. אַרְבָּעִים מְלָאכוֹת חֹסֵר
 אַחַת, הֵן כְּנֶגֶד אַרְבָּעִים מְלָקִיּוֹת חֹסֵר אַחַת בְּשֵׁבֶת,
 וְהֵם עֲשָׂרָה שְׁלָקָה אָדָם, וְעֲשָׂרָה לְחֹוָה, וְעֲשָׂרָה
 לְנַחֲשׁ, וְתִשְׁעָה לְאֲדָמָה, וּבִגְלָל זֶה אָמְרוּ בְּעֲלִי
 הַמִּשְׁנָה אֵין לֹקִין בְּשֵׁבֶת, שְׂאֵלוֹ הַמְּלָאכוֹת הֵן
 נַחֲשָׁבוֹת לְיִשְׂרָאֵל כְּנֶגֶד מְלָקִיּוֹת. יְצִיאֹת הַשֶּׁבֶת
 שְׁתֵּים, הֵם עֲקִירָה וְהַנָּחָה, שְׁעוֹשָׂה אוֹתָם בְּבֵת אַחַת,
 מִי שְׁעוֹקֵר חֶפֶץ מִמָּקוֹמוֹ וּמַנִּיחַ אוֹתוֹ מְחוּץ לְמָקוֹמוֹ
 וּמַרְשׁוֹתוֹ, בָּאֵלוֹ עֵקֶר אֶת אֵילָן הַחַיִּים, שֶׁהוּא אוֹת
 בְּרִית, וְהַנִּיחַ אוֹתוֹ בְּרִשׁוֹת נְכַרְיָה. מִי שְׁעוֹשָׂה אֶת זֶה,

גורם לעקור נשמתו מרשות שְׁלָהּ ומניחה ברשות אחרת, שהיא מְרָה וטחול, וזה גרם לישראל שנעקרו מארץ ישראל וגלו לארץ נְכַרְיָה, שהיא רשות הרבים, וכך הוא מי שמועל באות ברית קדש שלו ומעביר כח לרשות נְכַרְיָה. שבתא"י הוא טחול, חמ"ה, - אשה רעה ומרה, שבתא"י עליו נאמר: "והבור רק אין בו מים", מים אין בו אבל נחשים ועקרבים יש בו, והוא רעב וצמאון וקינה והספד וחשכה וערפל - אפלה, והיא גלות לישראל, וצריכים ישראל לעשות לה שנוי בכל, והרי פְּרִשׁוּהָ, והוא דבור של חל שהוא אסור בשבת, וכאשר לא מוצאת מקום לשרות נשם, היא בורחת, כמו השפחה של אברהם שנאמר בה: "מפני שרי גברתי אנכי ברחת". טחול עליו נאמר: "של נעליך מעל רגליך", געל מטנף של טפה סרוחה, כי המקום אשר אתה עומד עליו אדמת קדש הוא, זה שבת, ועליו אומרת השכינה: "פושטתי את בתנתי איככה אלבשנה, רחצתי את רגלי איככה אטנפם", ומפני זה צריך בן אדם בשבת לשנות בלבושים, בגד ובמאכלים, וצריך

לְהִיּוֹת מוֹסִיף מֵחַל עַל הַקֹּדֶשׁ, וְכָל הַמוֹסִיף, מוֹסִיפִים
 לוֹ נֶפֶשׁ יִתְּרָה בְּשַׁבָּת, וְכָל הַגּוֹרֵעַ מִפְּסִידִים לוֹ אוֹתָהּ
 נֶפֶשׁ יִתְּרָה חֵם וְשָׁלוֹם וְכָל הַמוֹסִיף, מוֹסִיפִים לוֹ נֶפֶשׁ
 יִתְּרָה בְּשַׁבָּת.

תְּפִילַת הוֹדִיָּה לַבּוֹרָא עוֹלָם

מְלֶכֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, אֲדוֹן עוֹלָם, רְבוּנוּ
 שֶׁל עוֹלָם, תּוֹדָה.

תּוֹדָה שְׁאֲנִי עוֹמֵד/ת כְּאֵן לְפָנֶיךָ וּמוֹדָה לָךְ.

וְכָל מִזֶּה שְׁאֲנִי אוֹמֵר יְהִיָּה כְּאֵין וּכְאֶפֶס לְעֵמֶת כְּמִזֶּה שְׁאֲנִי
 בְּאֵמֶת צְרִיכָה לְהוֹדוֹת לָךְ.

חֲרִי עַל הַכֹּל אֲנִי צְרִיכָה לְהוֹדוֹת לָךְ.

כִּי הַכֹּל מִמְּךָ, הַכֹּל נִתַּתְּ לִי בְּחֵן, בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים.

תּוֹדָה עַל כָּל הַדְּבָרִים בְּעוֹלָם.

תּוֹדָה עַל רוֹב רַבִּי רַבּוֹת פְּעָמִים שְׁעוֹרְתָּ לִּי, תִּמְכַּת בִּי,

הוֹשַׁעְתָּ אוֹתִי הִצַּלְתָּ אוֹתִי, שְׁמַחְתָּ אוֹתִי רִפְּאֵת אוֹתִי,

שְׁמַרְתָּ עָלַי, עוֹדֶדְתָּ אוֹתִי, תּוֹדָה שְׁאַתָּה אֶתִּי תְּמִיד.

תודה שאתה נותן לי כוח לעשות מצות, כח לעשות מעשים טובים, וכח להתפלל.

תודה על כל הפעמים שעזרת לי ולא ידעתי להגיד לך תודה.

תודה על כל החסדים שאתה עושה עמי בכל רגע ורגע. תודה על כל נשימה ונשימה שאני נושמת.

תודה לך מלך מלכי המלכים, גם על כל הדברים שאין לי.

תודה שקשה לי לפעמים, כי הפל לטובתי אפילו אם לא תמיד ראיתי שזה לטובתי, עמוק בלב אני יודעת שכל מה שמוציא ממך הוא הדבר הטוב ביותר עבורי, והוא נעשה במיוחד בשבילי, בהשגחה פרטית מדיקת ומשלמת, כמו שרק מלך מלכי המלכים יכול לעשות.

תודה שלפעמים קשה לי, כי רק כך אני יודעת להעריך את הטוב,

כי רק כשנמצאים בחשך אפשר להעריך את האור.

תודה על החיים הנפלאים שנתת לי.

תודה על הדבר הכי קטן שיש לי, כי את הכל אתה נתת לי ולא אני אחד אחר.

תודה שאתה שומע את התפלות שלי.
 בורא עולם! אני מבקש/ת ממך סליחה מעמקי לבי,
 אם היו פעמים שלא הערכת את מה שנתת לי, ובמקום
 לומר לך תודה, רק התלוננתי.
 אני עפר ואפר ואתה אדון כל העולם, אנא אל תרחק
 ממני לעולם!!!

מבוסס על "פ הסה"ק יסוד ושורש העבודה (צאצא ס' כ"ו)
 מצוה גדולה לפרסם ולהפיץ את התפלה הקדושה הזו

תיקון הכללי

קודם אמירת תהלים ביום חול אומרים זה:

יהי רצון מלפניך יהוה יאהדונו ואלהינו ואלהי
 אבותינו, הבוחר בדרך עבדו ובזרעו אחריו
 והבוחר בשירות ותשבחות שתפן ברחמים אל
 קריאת מזמורי תהלים שאקרא באלו אמרם דוד
 המלך עליו השלום בעצמו, זכותו יגן עלינו, ויעמד
 לנו זכות פסוקי תהלים וזכות תבותיהם ואותיותיהם
 ונקודותיהם וטעמיהם והשמות היוצאים מהם

מֵרָאשֵׁי תְבוֹת וּמִסּוּפֵי תְבוֹת, לְכַפֵּר פְּשָׁעֵינוּ וְעֲוֹנוֹתֵינוּ
וְחַטָּאתֵינוּ וּלְזַמֵּר עֲרִיצִים וּלְהַכְרִית כָּל הַחוּחִים
וְהַקּוֹצִים הַסּוֹבְבִים אֶת הַשּׁוֹשְׁנָה הָעֲלִינָה וּלְחַבֵּר
אִשֶּׁת גְּעוּרִים עִם דּוֹדָה בְּאַהֲבָה וְאַחֻהָ וְרַעוּת וּמִשֵּׁם
יִמְשֹׁךְ לָנוּ שְׁפַע לְנַפֵּשׁ רוּחַ וּנְשָׁמָה לְמַהֲרָנוּ מֵעֲוֹנוֹתֵינוּ
וּלְסִלּוּחַ חַטָּאתֵינוּ וּלְכַפֵּר פְּשָׁעֵינוּ כְּמוֹ שֶׁסִּלַּחְתָּ לְדָוִד
שָׂאֵמָר מִזְמוּרִים אֱלֹהֵי לְפָנֶיךָ כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר גַּם יְהוָה
יֵאֱהוּדָנִהי הָעֶבֶר חַטָּאתְךָ לֹא תָמוּת. וְאַל תִּקְחֵנוּ
מִהָעוֹלָם הַזֶּה קֶדֶם זְמַנּוֹ עַד מְלֵאת שְׁנוֹתֵינוּ בְּאַפֵּן
שְׂנוּכָל לְתַקֵּן אֶת אֲשֶׁר שָׁחַתְנוּ. וְזִכּוֹת דָּוִד הַמֶּלֶךְ עָלָיו
הַשְּׁלוֹם יִגַּן עָלֵינוּ וּבְעֵדְנוּ שְׁתֹּאֲרִיךְ אַפֶּךָ עַד שׁוּבֵנוּ
אֵלֶיךָ בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ וּמֵאֲוִצַּר מִתַּנַּת חֲנָם
חֲנִנּוּ כְּדִכְתִּיב וְחַנּוּתִי אֶת אֲשֶׁר אָחִז וְרַחֲמֹתִי אֶת אֲשֶׁר
אַרְחֵם. וּכְשֵׁם שֶׁאֲנִי אוֹמְרִים לְפָנֶיךָ שִׁירָה בְּעוֹלָם הַזֶּה
כֶּךָ נִזְכָּה לֹאמַר לְפָנֶיךָ יְהוָה יֵאֱהוּדָנִהי אֱלֹהֵינוּ שִׁיר
וּשְׁבַחָה לְעוֹלָם הַבָּא. וְעַל יְדֵי אֲמִירַת תְּהִלִּים
תִּתְעוֹרֵר חֲבִצְלַת הַשְּׁרוֹן וְלִשִׁיר בְּקוֹל גָּעִים בְּגִילַת
וְרֵגֶן כְּבוֹד הַלְבָנוֹן נָתַן לָהּ הוֹד וְהָדָר בְּבֵית אֱלֹהֵינוּ
בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ אָמֵן סְלֵה:

הֲרִינִי מִזֶּמֶן אֶת פִּי לַהֲדוֹת וּלְהִלֵּל וּלְשַׁבַּח אֶת
 בּוֹרְאֵי לֵשֶׁם יְחִוּד קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׂכִינְתָּהּ
 בְּדַחֲלוֹ וּבְרַחֲמוֹ עַל יְדֵי הַהוּא טָמִיר וְנֶעְלָם בְּשֵׁם כָּל
 יִשְׂרָאֵל:

טוב לומר זאת קודם אמירת העשרה מזמורים:

הֲרִינִי מִקֶּשֶׁר עֲצָמֵי בְּאֻמֵּי הָעֶשְׂרֵה מִזְמוּרִים אֵל
 לְכָל הַצַּדִּיקִים הָאֲמִתִּיִּם שְׁפֹדְרֵנוּ וּלְכָל
 הַצַּדִּיקִים הָאֲמִתִּיִּם שׁוֹכְנֵי עֵפֶר קְדוֹשִׁים אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ
 הַמָּה, וּבְפֶרֶט לְרַבֵּנוּ הַקְּדוֹשׁ צַדִּיק יְסוֹד עוֹלָם נֶחֱל
 נוֹבֵעַ מְקוֹר חֲכָמָה רַבֵּנוּ נַחֲמָן בֶּן פִּיגָא שְׁגָלָה תִּקּוֹן זֶה
 זְכוּתָם יִגַּן עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל אָמֵן.

לְבוֹ נִרְנְנָה לַיהוָה יֵאֱהֹוֵהוּ נִרְיָעָה לְצוּר יִשְׁעֵנוּ:
 נִקְדָּמָה פָּנָיו בְּתוֹדָה בְּזִמְרוֹת נִרְיָע לֹ: כִּי אֵל
 גָּדוֹל יְהוָה יֵאֱהֹוֵהוּ וּמִלֵּךְ גָּדוֹל עַל כָּל אֱלֹהִים:

טז א מְכַתֵּם לְדוֹד, שְׁמִרְנֵי אֵל כִּי-חֲסִיתִי בְּךָ:
 ב אֲמַרְתָּ לַיהוָה יֵאֱהֹוֵהוּ, אֲדַנִּי אַתָּה, טוֹבָתִי בַל-
 עֲלִיךָ: ג לְקְדוֹשִׁים אֲשֶׁר-בְּאֶרֶץ הַמָּה, וְאֲדִירִי, כָּל-
 חֲפְצֵי-בָם: ד יִרְבוּ עֲצָבוֹתָם, אַחֲרֵי מִהְרֹו, בַּל-אֶסִּיף
 נִסְפִּיהֶם מִדָּם, וּבַל-אֶשָּׂא אֶת-שְׁמוֹתָם עַל-שְׁפָתִי:

ה יְהוָה יאהרונה מִנְתַּחֲלָקִי וְכוֹסִי, אַתָּה תוֹמִיךְ
 גּוֹרְלִי: ז חֲבָלִים נָפְלוּ-לִי בְּנַעֲמִים, אַף-נִחַלְתָּ שְׁפָרָה
 עָלַי: ז אֲבָרְךָ אֶת-יְהוָה יאהרונה אֲשֶׁר יַעֲצָנִי, אַף-
 לִילּוֹת יִסְרוּנִי כְּלִיּוֹתֵי: ח שׁוֹיֵתִי יְהוָה יאהרונה לְנִגְדִי
 תָּמִיד, כִּי מִימִינִי בַל-אֲמוּט: ט לָבֵן שָׂמַח לְבִי וַיִּגַּל
 כְּבוֹדִי, אַף-בְּשָׂרִי יֵשֶׁבֶן לְכַטַּח: י כִּי לֹא-תַעֲזֹב נַפְשִׁי
 לְשָׂאוֹל, לֹא-תִתֵּן חֲסִידְךָ חֲסִידֶיךָ כִּי לְרֹאוֹת נִשְׁחַת:
 יא תוֹדִיעֵנִי אֶרֶח חַיִּים, שֶׁבַע שְׁמָחוֹת אֶת-פְּנִיךָ,
 נַעֲמֹת בִּימִינְךָ נָצַח:

לב א לָדוֹד מִשְׁכִּיל, אֲשֶׁרִי נְשׁוּי-פֶשַׁע, כָּסוּי
 חֲטָאָה: ב אֲשֶׁרִי-אָדָם לֹא יַחֲשֹׁב יְהוָה יאהרונה
 לוֹ עוֹן, וְאֵין בְּרוּחוֹ רְמִיָּה: ג כִּי-הִחַרְשָׁתִּי בְּלוֹ
 עֲצָמַי, בְּשֹׂאנָתִי כָּל-הַיּוֹם: ד כִּי יוֹמָם וּלְיָלָה תִּכְבֹּד
 עָלִי יָדְךָ, נִהַפֵּךְ לְשָׂדֵי, בַּחֲרִבֵּי קִיץ סָלָה:
 ה חֲטָאֲתִי אוֹדִיעֶךָ, וְעוֹנִי לֹא-כִסִּיתִי, אִמְרָתִי אוֹדָה
 עָלִי פִשְׁעֵי לִיהוָה יאהרונה, וְאַתָּה נִשְׂאָתָּ עוֹן
 חֲטָאֲתִי סָלָה: ו עַל-זֹאת יִתְפַּלֵּל כָּל-חֲסִיד אֱלֹהֶיךָ
 לַעֲת מִצָּא, רַק לְשֹׁטֵף מִים רַבִּים אֱלֹוֹ לֹא יִגִּיעוּ:
 ז אַתָּה סֶתֶר לִי, מִצָּר תִּצְרֵנִי, רָנִי פִלַּט תִּסּוּבְּכֵנִי

סָלַח: ה' אֲשַׁכֵּילָךְ, וְאוֹרֶךְ בְּדַרְכֶּיךָ תִּלְךָ, אִיעֲצָה
עָלֶיךָ עֵינַי: ט אֶל־תִּהְיוּ כְּסוּם כְּפִירֵד אִין הֶבִין,
בְּמַתָּג וָרֶסֶן עֲדִיו לְכָלוּם, כָּל קָרֵב אֵלֶיךָ: י רַבִּים
מִכְּאוּכִים לָרִשָּׁע, וְהַבּוֹטֵחַ בִּיהוָה יִהְיוּ חֶסֶד
יִסּוּבְכֶנּוּ: יא שְׂמַחוּ בִיהוָה יִהְיוּ אֶהְדוּנֵהּ, וְגִילּוֹ צְדִיקִים,
וְהִרְנִינוּ כָּל־יִשְׂרָאֵל:

מא א' לְמַנְצָח מִזְמוֹר לְדָוִד: ב' אֲשֶׁרִי מִשְׁכִּיל אֶל־דָּל,
בְּיוֹם רָעָה יִמְלִטְהוּ יְהוָה יִהְיוּ אֶהְדוּנֵהּ: ג' יְהוָה יִהְיוּ אֶהְדוּנֵהּ
יִשְׁמְרֵהוּ וַיַּחֲיֵהוּ, וְאֲשֶׁר יֵאָשֶׁר כ' בְּאֶרֶץ, וְאֶל־תִּתְּנֵהוּ
בְּנֶפֶשׁ אִיָּבִיו: ד' יְהוָה יִהְיוּ אֶהְדוּנֵהּ יִסְעֲדֶנּוּ עַל־עֶרֶשׁ דָּוִי,
כָּל־מִשְׁכָּבוֹ הַפֶּכֶת בְּחַלּוֹ: ה' אֲנִי־אֶמְרָתִי
יְהוָה יִהְיוּ אֶהְדוּנֵהּ חֲנֻנִי, רַפָּאָה נַפְשִׁי כִּי־חֲטָאתִי לָךְ:
ו' אִיָּבִי יֹאמְרוּ רַע לוֹ, מָתִי יָמוּת וְאֶבֶד שְׁמוֹ: ז' וְאִם־
בָּא לְרֹאוֹת, נְשֹׂא יְדָבָר, לְבוֹ יִקְבֹּץ־אֶנּוּ לוֹ, יֵצֵא לַחוּץ
יְדָבָר: ח' יַחַד עָלִי יִתְּלַחֲשׁוּ כָּל־שֹׁנְאֵי, עָלִי יַחֲשִׁבוּ רָעָה
לִי: ט דְּבַר־כָּל־עַל יִצּוֹק בּוֹ, וְאֲשֶׁר שָׁכַב לֹא־יוֹסִיף
לָקוּם: י גַּם־אִישׁ שְׁלוֹמִי אֲשֶׁר־בְּמַחְתִּי בּוֹ, אוֹכֵל
לַחֲמִי, הַגִּדִיל עָלִי עֶקֶב: יא וְאַתָּה יְהוָה יִהְיוּ אֶהְדוּנֵהּ
חֲנֻנִי וְהַקִּימוּנִי, וְאֲשַׁלְּמָה לָהֶם: יב כּוֹזֵאת יִדְעָתִי כִּי־

חֲפֻצַּת בִּי, כִּי לֹא־יִרְעֶה אִיבִי עָלַי: יג וְאֲנִי בְּתַמִּי תִּמְכַּת
בִּי, וּתְצִיבֵנִי לְפָנֶיךָ לְעוֹלָם: יד בְּרוּךְ יְהוָה־יֵאָהֳדוּנָהּ
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִהָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם, אָמֵן וְאָמֵן:

מב א לְמַנְצַח מִשְׁפִּיל, לִבְנֵי־קָרַח: ב כְּאִיל תִּעְרַג
עַל־אֲפִיקֵי־מַיִם, בֵּן נִפְשֵׁי תִעְרַג אֱלֹהִים:
ג צִמְאָה נִפְשֵׁי לָאֱלֹהִים לֵאל חֵי, מְתֵי אָבּוּא וְאַרְאָה
פְּנֵי אֱלֹהִים: ד הִיתָה־לִּי דְמַעְתִּי לֶחֶם יוֹמָם וְלַיְלָה,
בְּאֹמֶר אֵלַי כָּל־הַיּוֹם, אֵיזָה אֱלֹהֶיךָ: ה אֵלָה אֲזַכְּרָה
וְאֲשַׁפְּכָה עָלַי נִפְשִׁי, כִּי אֶעְבֵּר בְּסֶךְ, אֲדֻדֵּם עַד־בֵּית
אֱלֹהִים בְּקוֹל־רִנָּה וְתוֹדָה, הָמוֹן חוֹגֵג: ו מֵה־
תִּשְׁתַּחֲוִּי נִפְשֵׁי וְתַהֲמִי עָלַי, הוֹחִילִי לָאֱלֹהִים, כִּי־עוֹד
אוֹדְנוּ יִשְׁוּעוֹת פְּנִי: ז אֱלֹהֵי, עָלַי נִפְשֵׁי תִשְׁתַּחֲוֶה,
עַל־כֵּן אֲזַכְּרֶךָ מֵאַרְץ יִרְדֵּן וְחֶרְמוֹנִים, מֵהַר מְצָעַר:
ח תְּהוֹם־אֶל־תְּהוֹם קוֹרָא, לְקוֹל צְנוּרִיךָ, כָּל־מִשְׁבְּרֶיךָ
וְגִלְדֶּיךָ עָלַי עֲבְרוּ: ט יוֹמָם יִצְוֶה יְהוָה־יֵאָהֳדוּנָהּ חֲסִדוֹ,
וּבְלִילָה שִׁירָה עִמִּי, תִּפְלָה לֵאל חֵי: י אֲוֹמְרָה לֵאל
סֻלְעִי, לָמָּה שְׂכַחְתָּנִי, לָמָּה־קָדַר אֵלֶיךָ בְּלַחֵץ אוֹיֵב:
יא בְּרִצַּח בְּעִצְמוֹתַי, חֶרְפוֹנִי צוֹרְרִי, בְּאֹמֶרֶם אֵלַי
כָּל־הַיּוֹם אֵיזָה אֱלֹהֶיךָ: יב מֵה־תִּשְׁתַּחֲוִּי נִפְשִׁי, וּמֵה־

תַּהְיֶה עָלַי, הוֹחִילִי לָאֱלֹהִים, כִּי־עוֹד אוֹדְנוּ יִשׁוּעַת,
פָּנֵי וָאֱלֹהֵי:

נמ א לְמַנְצָה אֶל־תִּשְׁחַת, לְדוֹד מִכְתָּם, בְּשִׁלַּח שְׁאוּל
וַיִּשְׁמְרוּ אֶת־הַבֵּית לְהַמִּיתוֹ: ב הֲצִילֵנִי מֵאִיְבֵי אֱלֹהֵי,
מִמַּתְקוֹמָמִי תִשְׁגָּבֵנִי: ג הֲצִילֵנִי מִפְּעָלֵי אָוֶן, וּמֵאֲנָשֵׁי
דָּמִים הוֹשִׁיעֵנִי: ד כִּי הִנֵּה אָרְבוּ לְנַפְשִׁי, יָגוּרוּ עָלַי
עֲזִים, לֹא־פִשְׁעֵי וְלֹא־חַטָּאתֵי יְהוָה יִאֲהוּדְנֵהּ: ה בָּלִי־
עוֹן יִרְצוֹן וַיִּכְוֶנֶנּוּ, עוֹרָה לִקְרֹאתִי וּרְאָה: ו וְאַתָּה
יְהוָה יִאֲהוּדְנֵה־אֱלֹהִים צָבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, הַקִּיצָה
לִפְקֹד כָּל־הַגּוֹיִם, אֶל־תִּחַן כָּל־בְּגָדֵי אָוֶן סָלָה: ז יִשׁוּבוּ
לְעָרֵב, יִהְיוּ כַּכֶּלֶב, וַיִּסּוּכְבוּ עִיר: ח הִנֵּה יִבְיַעוֹן
בְּפִיהֶם, חֲרָבוֹת בְּשִׁפְתוֹתֵיהֶם, כִּי־מִי שָׁמַע: ט וְאַתָּה
יְהוָה יִאֲהוּדְנֵה תִשְׁחַק־לָמוֹ, תִּלְעַג לְכָל־גּוֹיִם: י עֲזוּ
אֱלֹדֶי אֲשַׁמְרֶה, כִּי־אֱלֹהִים מִשְׁגָּבֵי: יא אֱלֹהֵי חֲסָדֵי
חֲסִדּוֹ כ', יִקְדַּמְנִי, אֱלֹהִים יִרְאֵנִי בְּשִׁרְרֵי: יב אֶל־תִּהְרֹגֶם
פֶּן־יִשְׁכְּחוּ עָמִי, הִנִּיעְמוּ בְּחִילָךְ וְהוֹרִידְמוּ, מְגִנֵּנוּ אֲדָנִי:
יג חַטָּאת־פִּימוֹ, דְּבַר־שִׁפְתֵימוֹ, וַיִּלְכְּדוּ בְּגֹאוֹנָם,
וּמֵאֲלָה וּמִכַּחַשׁ יִסְפְּרוּ: יד כָּלָה בַּחֲמָה, כָּלָה וַאֲיֵנָמוֹ,
וַיִּדְעוּ כִּי־אֱלֹהִים מִשַּׁל בִּיעֲקֹב לְאַפְסֵי הָאָרֶץ סָלָה:

טו וַיֵּשְׁבוּ לָעָרֵב יְהִמוּ כַּכֶּלֶב, וַיִּסּוּבּוּ עִיר: טז הִמָּה
 יַנִּיעוֹן יַנּוּעוֹן כ' לֹאכֵל, אִם-לֹא יִשְׁפְּעוּ וַיִּלְיָנוּ: יז וְאֲנִי
 אֲשִׁיר עֵזָה, וְאֶרְנֵן לַבֶּקֶר חֲסִדָּה, כִּי-הָיִיתָ מִשְׁגָּב לִי
 וּמָנוֹס, בְּיוֹם צָר-לִי: יח עֲזִי אֵלֶיךָ אֲזַמְרָה, כִּי-אֱלֹהִים
 מִשְׁגָּבִי אֱלֹהֵי חֲסִדִּי:

עז א לְמַנְצָח עַל-יְדוּתוֹן יִדִּיתוֹן כ' לֹאסָף מִזְמוֹר: ב קוֹלִי
 אֶל-אֱלֹהִים וְאַצְעָקָה, קוֹלִי אֶל-אֱלֹהִים וְהֶאֱזִין אֵלַי:
 ג בְּיוֹם צָרָתִי אֲדַנִּי דְרָשְׁתִּי, יְדִי לִילָה נִגְרָה וְלֹא תַפּוּג,
 מֵאֲנָה הַנֶּחֱם נִפְשִׁי: ד אֲזַכְּרָה אֱלֹהִים וְאֶהְמִיָּה,
 אֲשִׁיחָה וְתִתַּעֲטֹף רוּחִי סֵלָה: ה אַחֲזֹת שְׁמֵרוֹת עֵינַי,
 נִפְעָמָתִי וְלֹא אֲדַבֵּר: ו חֲשַׁבְתִּי יָמִים מִקֶּדֶם, שְׁנוֹת
 עוֹלָמִים: ז אֲזַכְּרָה נִגְיַנְתִּי בַּלֵּילָה, עִם-לִבִּי אֲשִׁיחָה,
 וַיַּחֲפֹשׂ רוּחִי: ח הִלְעוֹלָמִים יוֹנַח אֲדַנִּי, וְלֹא-יִסֹּף
 לְרָצוֹת עוֹד: ט הָאֶפֶס לִנְצַח חֲסִדּוֹ, גָּמַר אֲמַר לָדָר
 וְדָר: י הִשְׁכַּח חֲנוּת אֵל, אִם-קִפֵּץ בְּאֵף רַחֲמוֹ סֵלָה:
 יא וְאֲמַר חֲלוּתִי הִיא, שְׁנוֹת יָמַי עֲלִיוֹן: יב אֲזַכּוֹר
 אֲזַכִּיר כ' מַעֲלִילִיָּה, כִּי-אֲזַכְּרָה מִקֶּדֶם פִּלְאָה:
 יג וְהִגִּיתִי בְּכָל-פְּעֻלָּה, וּבְעֲלִילוֹתֶיךָ אֲשִׁיחָה:
 יד אֱלֹהִים בִּקְדֹשׁ דְּרָכֶךָ, מִי-אֵל גָּדוֹל בְּאֱלֹהִים:

טו אַתָּה הָאֵל עֲשֵׂה פֶלֶא, הוֹדַעַת בְּעַמִּים עֲזָדָ:
 טז גִּאֲלַת בְּזוֹרַע עֲמָה, בְּגִי-יַעֲקֹב וַיּוֹסֶף סָלָה: יז רְאוּךָ
 מִיָּם אֱלֹהִים, רְאוּךָ מִיָּם יַחִילוּ, אִף יִרְגְּזוּ תְהוֹמוֹת:
 יח זֶרְמוּ מִיָּם עֲבוֹת, קוֹל נִתְּנוּ שְׁחָקִים, אִף-חֲצָצִידָ
 יתְהַלְכוּ: יט קוֹל רַעְמָה בְּגִלְגָּל, הֵאִירוּ בְּרָקִים תִּבְלָ,
 רְגֹזָה וַתִּרְעַשׂ הָאָרֶץ: כ בָּיִם דִּרְכָּה, וַיִּשְׁכְּלָהּ וּשְׁבִילָהּ כ'
 בְּמִיָּם רַבִּים, וַעֲקֹבוּתֶיהָ לֹא נָדְעוּ: כא נְחִיתָ כִּצְאוֹן
 עֲמָה, בְּיַד-מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן:

צ א תִּפְלָה לְמֹשֶׁה אִישׁ-הָאֱלֹהִים, אֲדֹנִי מַעֲזֵן אֶתָּה
 הָיִיתָ לָנוּ בְּדֶר וָדֶר: **ב** בְּטָרֶם הָרִים יִלְדוּ, וַתַּחֲזֹלְלָ אֶרֶץ
 וַתִּבְלָ, וַיַּמְעוּלֶם עַד-עוֹלָם אֶתָּה אֵל: **ג** תֵּשֶׁב אֲנוּשׁ
 עַד-דָּפֵא, וַתֹּאמֶר שׁוּבוּ בְּגִי-אָדָם: **ד** כִּי אֶלֶף שָׁנִים
 בְּעֵינֶיהָ כְּיוֹם אֶתְמוֹל כִּי יַעֲבֹר, וְאַשְׁמוּרָה בְּלִילָה:
ה זֶרְמָתָם שָׁנָה יִהְיוּ, בְּבִקֹּר כְּחֲצִיר יַחֲלָף: **ו** בְּבִקֹּר יִצְיִן
 וַחֲלָף, לְעֶרֶב יִמּוּלֵל וַיִּבֶשׁ: **ז** כִּי-כָלִינוּ בְּאַפָּה, וַיִּבְחַמְתָּהּ
 נִבְהָלָנוּ: **ח** שֶׁתָּה שֶׁת' עֲזַנְתִּינוּ לְנִגְדָה, עֲלַמְנוּ לְמֵאוֹר
 פְּנִידָ: **ט** כִּי כָל-יָמֵינוּ פָּנוּ בְּעִבְרָתָהּ, כָּלִינוּ שָׁנֵינוּ
 כְּמוֹ-הֶגְהָ: **י** יְמֵי-שְׁנוֹתֵינוּ בָּהֶם שְׁבַעִים שָׁנָה, וְאִם
 בְּגִבּוֹרֹת שְׁמוֹנִים שָׁנָה, וְרַהֲבָם עָמַל וְאָוֶן, כִּי-גָז חִישׁ

וְנִעְפָּה: יֵא מִי־יֹדֵעַ עֹז אִפְּה, וּכִירָאָתָה עֲבֶרְתָּה:
 יב לְמִנּוֹת יִמִּינוּ בֶּן הוֹדֵעַ, וְנָבֵא לִבֵּב חֲכָמָה: יג שׁוּבָה
 יְהוָה־יֵא יֵאֱהֲדוּנְהִי עַד־מָתִי, וְהִנָּחֵם עַל־עֲבָדֶיךָ:
 יד שְׁבַעְנוּ בִּבְקָר חֲסִדֶּךָ, וְגִרְנָנָה וְנִשְׁמָחָה בְּכָל־יִמִּינוּ:
 טו שְׁמַחְנוּ בִּימֹת עֲנִיתֵנוּ, שְׁנוֹת רָאִינוּ רָעָה: טז יִרְאֶה
 אֶל־עֲבָדֶיךָ פִּעְלֶךָ, וְהִדְרֶךָ עַל־בְּנֵיהֶם: יז וַיְהִי נָעִם
 אֲדָנִי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ, וּמַעֲשֵׂה יְדִינוּ כּוֹנֵנָה עָלֵינוּ,
 וּמַעֲשֵׂה יְדִינוּ כּוֹנֵנָהוּ:

ק ה א הוֹדוּ לַיהוָה־יֵא יֵאֱהֲדוּנְהִי קִרְאוּ בְּשֵׁמוֹ, הוֹדִיעוּ
 בְּעַמִּים עֲלִילוֹתָיו: ב שִׁירוֹ־לוֹ זִמְרוֹ־לוֹ, שִׁיחוּ בְּכָל־
 נִפְלְאוֹתָיו: ג הִתְהַלְלוּ בְּשֵׁם קָדְשׁוֹ, יִשְׁמַח לֵב מִבְּקָשֵׁי
 יְהוָה־יֵא יֵאֱהֲדוּנְהִי: ד דִּרְשׁוּ יְהוָה־יֵא יֵאֱהֲדוּנְהִי וְעֹזוֹ, בִּקְשׁוּ
 פָּנָיו תָּמִיד: ה זָכְרוּ נִפְלְאוֹתָיו אֲשֶׁר־עָשָׂה, מִפְּתֵיו
 וּמִשְׁפָּטֵי־פִיו: ו זֶרַע אֲבָרָהֶם עֲבָדוֹ, בְּנֵי יַעֲקֹב בְּחִירָיו:
 ז הוּא יְהוָה־יֵא יֵאֱהֲדוּנְהִי אֱלֹהֵינוּ, בְּכָל־הָאָרֶץ מִשְׁפָּטָיו:
 ח זָכַר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ, דָּבָר צָוָה לְאַלְפֵי דוֹר: ט אֲשֶׁר
 בָּרַת אֶת־אֲבָרָהֶם, וַיִּשְׁבּוּעַתּוּ לְיִשְׁחָק: י וַיַּעֲמִידָהּ
 לְיַעֲקֹב לַחֲק, לְיִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם: יא לֵאמֹר לָךְ אֶתֵּן
 אֶת־אָרֶץ־כְּנָעַן, חֶבֶל נַחֲלָתְכֶם: יב בְּהִיּוֹתָם מִתִּי

מספֿר, כַּמַּעַט וְגָרִים בָּהֶ: יג וַיִּתְּהִלְכוּ מִגּוֹי אֶל-גּוֹי,
מִמַּמְלָכָה אֶל-עַם אַחֵר: יד לֹא-הִנִּיחַ אָדָם לַעֲשֹׂקֶם,
וַיּוֹכַח עֲלֵיהֶם מַלְכִּים: טו אֶל-תִּגְעוּ בְּמִשְׁיחִי, וְלִנְבִיאִי
אֶל-תִּרְעוּ: טז וַיִּקְרָא רָעַב עַל-הָאָרֶץ, כָּל-מִטְהַלֵּחַ לֶחֶם
שָׁבֵר: יז שֶׁלַח לַפְּנִיָּהֶם אִישׁ, לַעֲבֹד גִּמְפֹּר יוֹסֵף: יח עָנוּ
בְּכָפָל רָגְלוֹ רָגְלוֹ כ', בְּרָזָל בָּאָה נַפְשׁוֹ: יט עַד-עֵת
בְּאֶדְבָרוֹ, אָמַרְתָּ יְהוָה־יֵאָהֳדוּנִי צִרְפָּתָהּ: כ שֶׁלַח
מֶלֶךְ וַיִּתִּירֶהוּ, מִשְׁלַע עַמִּים וַיִּפְתַּחַהּ: כא שָׁמוֹ אָדוֹן
לְבֵיתוֹ, וּמִשְׁלַע בְּכָל-קִנְיָנוֹ: כב לְאַסֹּר שָׁרָיו בְּנִפְשׁוֹ,
וּזְקָנָיו יַחֲפֹם: כג וַיָּבֵא יִשְׂרָאֵל מִצְרַיִם, וַיַּעֲקֹב גֵּר
בְּאֶרֶץ-חָם: כד וַיִּפֹּר אֶת-עַמּוֹ מְאֹד, וַיַּעֲצִמְהוּ מִצְרָיו:
כה הִפְךָ לָבָם לְשֹׂנְאֵי עַמּוֹ, לְהִתְנַפֵּל בְּעַבְדָּיו: כו שֶׁלַח
מִשֶּׁה עֲבָדוֹ, אֶהְרֹן אֲשֶׁר בָּחַר-בּוֹ: כז שָׁמוֹ-בָּם דְּבָרֵי
אֲתוֹתָיו, וּמִפְתִּים בְּאֶרֶץ חָם: כח שֶׁלַח חֹשֶׁךְ וַיַּחֲשֹׁךְ,
וְלֹא-מָרוּ אֶת-דְּבָרָיו דְּבָרָיו כ': כט הִפְךָ אֶת-מִימֵיהֶם
לָדָם, וַיָּמָת אֶת-דִּגְתָּם: ל שָׁרֵץ אֲרָצָם צִפְרֹדְעִים,
בַּחֲדָרֵי מַלְכֵיהֶם: לא אָמַר וַיָּבֵא עֶרְב, כְּנִים בְּכָל-
גְּבוּלָם: לב נָתַן גִּשְׁמֵיהֶם בָּרֶד, אֵשׁ לְהַבּוֹת בְּאֲרָצָם:
לג וַיֵּךְ, גִּפְנָם וּתְאֻנָּתָם, וַיִּשְׁבֵּר עֵץ גְּבוּלָם: לד אָמַר,

וַיָּבֹא אֲרֶבָה, וַיִּלֶּק, וַאֲיִן מִסָּפָר: לֹה וַיֹּאכֵל כָּל-עֵשֶׂב
בָּאָרֶצַם, וַיֹּאכֵל פְּרִי אֲדָמָתָם: לֹו וַיֵּךְ כָּל-בְּכוֹר
בָּאָרֶצַם, רֹאשִׁית לְכָל-אוֹנָם: לֹו וַיּוֹצִיֵאם בְּכֶסֶף וְזָהָב,
וַאֲיִן בְּשִׁבְטָיו כּוֹשֵׁל: לֹה שְׂמַח מְצֻרִים בְּצִאתָם, כִּי-
נָפַל פְּחָדָם עֲלֵיהֶם: לֹט פֶּרֶשׁ עֲנָן לְמִסְךְ, וְאֵשׁ, לְהָאִיר
לְיִלָּה: מִ שָּׂאֵל וַיָּבֹא שְׁלֹו שְׁלֹו כ', וְלָחֶם שָׁמַיִם
יִשְׁבִּיעֵם: מֵא פֶתַח צוֹר, וַיִּזְכְּבוּ מַיִם, הִלְכוּ בְּצִיּוֹת נָהָר:
מֵב כִּי-זָכַר אֶת-דְּבַר קִדְשׁוֹ, אֶת-אַבְרָהָם עֲבָדָו:
מֵג וַיּוֹצֵא עִמּוֹ בְּשִׁשּׁוֹן, בְּרָנָה אֶת-בְּחִירָיו: מֵד וַיִּתֵּן
לָהֶם אֲרֻצוֹת גּוֹיִם, וְעַמָּל לְאֻמִּים יִירָשׁוּ: מֵה בַעֲבוּר
יִשְׁמְרוּ חֻקָּיו, וְתוֹרָתוֹ יִנְצְרוּ, הִלְלוּהָ:

קלז א על נהרות בכל שם ישבנו, גם-בכינו בְּזָכְרָנוּ
אֶת-צִיּוֹן: ב עַל-עֲרֵבִים בְּתוֹכָהּ, תְּלִינוּ בְּנִדְוֹתֵינוּ: ג כִּי
שָׁם שְׂאֵלֹנוּ שׁוֹבֵינוּ דְּבַר-יִשְׁרָאֵל, וְתוֹלְלֵינוּ שְׂמִיחָה,
נִשְׁרָו לָנוּ מִשִּׁיר צִיּוֹן: ד אֵיךְ נִשְׁרָו אֶת-שִׁיר-
יְהוָה יֵאָהֲדוּנָהּ, עַל אֲדָמָת נָכַר: ה אִם-אֶשְׁכַּחַךְ
יְרוּשָׁלַם, תִּשְׁכַּח יְמִינִי: ו תִּדְבֹּק-לְשׁוֹנִי לְחִפִּי, אִם-לֹא
אֶזְכְּרֶנּוּ, אִם-לֹא אֶעֱלֶה אֶת-יְרוּשָׁלַם עַל רֹאשׁ
שְׂמִיחָתִי: ז זָכַר יְהוָה יֵאָהֲדוּנָהּ לְבָנֵי אָדָם אֶת יוֹם

ירושלָּים, האַמְרִים עָרוּ עָרוּ עַד הַיְסוֹד בָּהּ: ה בַּת־
 בָּבֶל הַשְּׂדוּדָה, אֲשֶׁרִי שִׁישְׁלִם-לָךְ אֶת-גְּמוּלָךְ שְׁנִמְלֹתָ
 לָנוּ: ט אֲשֶׁרִי שְׂיֵאֲחֻז וְנִפֶּץ אֶת-עַלְלִיךְ אֶל-הַסָּלַע:
 קנ א הִלְלוּיָהּ הַלְלוּ-אֵל בְּקִדְשׁוֹ, הִלְלוּהוּ בְּרִקְעַ עֲזוֹ:
 ב הִלְלוּהוּ בְּגִבּוֹרֹתָיו, הִלְלוּהוּ כְּרֹב גְּדָלוֹ: ג הִלְלוּהוּ
 בְּתִקְעַ שׁוֹפָר, הִלְלוּהוּ בִּנְבֹל וּכְנֹר: ד הִלְלוּהוּ בְּתֶף
 וּמַחּוֹל, הִלְלוּהוּ בְּמִנִּים וְעִגָּב: ה הִלְלוּהוּ בְּצִלְצָלִי-
 שְׁמַע, הִלְלוּהוּ בְּצִלְצָלִי תְרוּעָה: ו כָּל הַנְּשָׁמָה תִּהְלֵל
 יְהִי, הַלְלוּ-יְהִי:

אחר שסיים תהלים יאמר זה:

מִי יִתֵּן מִצִּיּוֹן יִשׁוּעַת יִשְׂרָאֵל בָּשׁוּב יְהוָה־יֵי יֵהוּדוֹנָהּ
 שְׁבוֹת עַמּוֹ. יִגַּל יַעֲקֹב יִשְׁמַח יִשְׂרָאֵל: וּתְשׁוּעַת
 צַדִּיקִים מִיְהוָה־יֵי יֵהוּדוֹנָהּ מְעוֹזָם בַּעַת צָרָה: וַיַּעֲזֹרֵם
 יְהוָה־יֵי יֵהוּדוֹנָהּ וַיַּפְלִטֵם וַיַּפְלִטֵם מִרְשָׁעִים וַיּוֹשִׁיעֵם כִּי
 חָסוּ בוֹ:

רַבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, עֲלֵת הָעֲלֹת וְסִבַּת כָּל הַסְּבוֹת,
 אֲנִתָּ לַעֲלָא, לַעֲלָא מִן כָּלָא, וְלִית לַעֲלָא
 מִנָּהּ, דְּלִית מַחֲשָׁבָה תְּפִיסָא בָּךְ כָּלָל, וְלָךְ דּוּמִיָּה
 תִּהְלָה, וּמִרְמָם עַל כָּל בְּרָכָה וּתְהִלָּה. אוֹתָךְ

אֲדַרְשׁ, אוֹתָךְ אֲבַקֵּשׁ שֶׁתַּחֲתֶר חֲתִירָה דְּרָךְ כְּבוֹשָׁה
מֵאִתְּךָ, דְּרָךְ כָּל הָעוֹלָמוֹת, עַד הַהִשְׁתַּלְּשָׁלוֹת שְׁלִי
בְּמָקוֹם שְׂאֵנִי עוֹמֵד, כְּפִי אֲשֶׁר נִגְלָה לִּי, יוֹדַע
תַּעֲלוּמוֹת, וּבְדֶרֶךְ וּנְתִיב הַזֶּה תֵּאִיר עָלֵי אוֹרְךָ,
לְהַחְזִירֵנִי בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ בְּאַמֶּת, כְּפִי
רְצוֹנְךָ בְּאַמֶּת, כְּפִי רְצוֹן מְבַחֵר הַבְּרוּאִים, לְבָלִי
לְחֹשֶׁב בְּמַחֲשַׁבְתִּי שׁוֹם מַחֲשַׁבֶּת חוּץ וְשׁוֹם מַחֲשַׁבָּה
וּבְלִבּוֹל שֶׁהוּא נִגְדַּר רְצוֹנְךָ, רַק לְדַבֵּק בְּמַחֲשַׁבּוֹת
זְכוֹת צָחוֹת וּקְדוּשׁוֹת בְּעִבּוּדְךָ בְּאַמֶּת בְּהִשְׁגָּתְךָ
וּבְתוֹרָתְךָ. הֵט לְבִי אֶל עֲדוּתֶיךָ, וְתֵן לִי לֵב טָהוֹר
לְעִבְדֶּךָ בְּאַמֶּת. וּמַמְצוּלוֹת יָם תּוֹצִיאֵנִי לְאוֹר גָּדוֹל
חַיֵּשׁ קַל מִהֶרֶה. תְּשׁוּעַת יְהוָה יִאֲהֲדוּנֵהוּ כְּהֶרֶף עֵינַי,
לְאוֹר בְּאוֹר הַחַיִּים כָּל יְמֵי חַיּוֹתַי עַל פְּנֵי הָאֲדָמָה.
וְאַזְכָּה לְחֹדֶשׁ נְעוּרַי, הַיָּמִים שֶׁעָבְרוּ בַּחֲשָׁד,
לְהַחְזִירָם אֶל הַקְּדוּשָׁה, וְתִהְיֶה יְצִיאָתִי מִן הָעוֹלָם
כְּבִיאָתִי, בְּלֹא חֲטָא. וְאַזְכָּה לַחֲזוֹת בְּנֵעָם
יְהוָה יִאֲהֲדוּנֵהוּ וּלְבַקֵּר בְּהִיכָלוֹ, בְּלוֹ אוֹמֵר כְּבוֹד,
אֲמֵן נִצַּח סֵלָה וְעַד:

נשמת כל חי

שבח נשמת כל חי יקר ומעלה מאד, וצריך לאומרו בנעימה והוא מסגל על כל צרה שאדם עומד בה שידור נדר לומר אחר הצלתו מהצרה שבח זה ויעיל לו (בן איש חי).

כִּי לַיהוָה יֵאֱהֲדוּנֵהי הַמְּלוֹכָה. וּמוֹשֵׁל בַּגּוֹיִם: וְעַלֹּ
מוֹשְׁעִים בְּהַר צִיּוֹן לְשֹׁפֵט אֶת־הָרָעָה. וְהִתְהַ
לַּיהוָה יֵאֱהֲדוּנֵהי הַמְּלוֹכָה: וְהָיָה יְהוָה יֵאֱהֲדוּנֵהי
לְמֶלֶךְ עַל־כָּל־הָאָרֶץ. בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְהוָה יֵאֱהֲדוּנֵהי
יֵאֱהֲדוּנֵהי אֶחָד וְשֵׁמוֹ אֶחָד:

נִשְׁמַת כָּל חַי תִּכְרֹךְ אֶת שְׁמֶךָ יְהוָה יֵאֱהֲדוּנֵהי
אֱלֹהֵינוּ וְרוּחַ כָּל־בָּשָׂר תִּפְאָר וּתְרוּמָם זְכָרְךָ
מִלְּפָנֶיךָ תָּמִיד. מִן־הָעוֹלָם וְעַד־הָעוֹלָם אֶתָּה אֵל.
וּמִבְּלָעֲדֶיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ גּוֹאֵל וּמוֹשִׁיעַ. פּוֹדֶה וּמַצִּיל.
וְעוֹנֶה וּמְרַחֵם. בְּכָל־עֵת צָרָה וְצוּקָה. אֵין לָנוּ מֶלֶךְ
עוֹזֵר וְסוֹמֵךְ אֵלָּא אֶתָּה:

אֱלֹהֵי הָרָאשׁוֹנִים וְהָאַחֲרוֹנִים. אֵלֹהֵי כָל בְּרִיּוֹת. אֲדוֹן
כָּל־תּוֹלְדוֹת. הַמְּהַלֵּל בְּכָל־הַתְּשַׁבְּחוֹת.
הַמְּנַהֵג עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרִיּוֹתָיו בְּרַחֲמִים.
וְיְהוָה יֵאֱהֲדוּנֵהי אֱלֹהִים אֶמֶת. לֹא יָנוּם וְלֹא יִישָׁן.

הַמַּעוֹרָר יִשְׁגִּים וְהַמְקִיץ נִרְדָּמִים. מַחְיֶה מֵתִים. וְרוֹפֵא
 חוֹלִים. פּוֹקֵחַ עוֹרִים. וּזוֹקֵף כְּפוּפִים. הַמְּשִׁיחַ אֲלָמִים.
 וְהַמַּפְעֵנֵחַ נַעֲלָמִים. וְלֵךְ לְבַדֵּךְ אֲנַחְנוּ מוֹדִים:

וְאֵלֹהֵינוּ מָלֵא שִׁירָה כִּיָּם. וְלִשְׁוֹנֵנוּ רָנָה כְּהַמּוֹן גָּלְיוֹ.
 וְשִׁפְתוֹתֵינוּ שָׁבַח כְּמִרְחָבֵי רִקְיעַ. וְעֵינֵינוּ
 מְאִירוֹת כְּשֶׁמֶשׁ וְכִיָּרֵחַ. וַיְדִינוּ פְּרוּשׁוֹת כְּנִשְׁרֵי שָׁמַיִם.
 וְרִגְלֵינוּ קָלוֹת כְּאַיִלוֹת. אֵין אֲנַחְנוּ מִסְּפִיקִין לְהוֹדוֹת לָךְ
 יְהוָה־יְיָ יֵאֱהֹוּנִי אֱלֹהֵינוּ. וְלִבְרֹךְ אֶת־שִׁמְךָ מְלַכְנוּ. עַל
 אַחַת מֵאַלְפֵי אֲלָפִים וְרוֹב רַבִּי רַבְבוֹת פְּעָמִים.
 הַטּוֹבוֹת נָסִים וְנִפְלְאוֹת שְׁעָשִׂיתָ עִמָּנוּ וְעַם אֲבוֹתֵינוּ.
 מְלַפְנֵינוּ מִמִּצְרַיִם גָּאֲלָתָנוּ יְהוָה־יְיָ יֵאֱהֹוּנִי אֱלֹהֵינוּ.
 מִבֵּית עֲבָדִים פְּדִיתָנוּ. בְּרָעַב זִנְתָנוּ. וּבְשֹׁבַע כִּלְכַּלְתָּנוּ.
 מִחֶרֶב הִצַּלְתָּנוּ. מִדָּבָר מְלַטְתָּנוּ. וּמִחֲלָאִים רָעִים
 וְרָבִים דָּלִיתָנוּ. עַד הִנֵּה עֲזָרוֹנוּ רַחֲמֶיךָ וְלֹא עֲזָבוֹנוּ
 חֲסִדֶּיךָ. עַל כֵּן אֲבָרִים שְׁפַלְגָתָ בָּנוּ. וְרוּחַ וְנִשְׁמָה
 שֶׁנִּפְתַּח בְּאַפֵּינוּ. וְלִשׁוֹן אֲשֶׁר שִׁמָּתָ בְּפִינוּ. הֵן הֵם. יוֹדוּ
 וַיְבָרְכוּ. וַיִּשְׁבְּחוּ. וַיִּפָּאֲרוּ. אֶת־שִׁמְךָ מְלַכְנוּ תָמִיד. כִּי
 כָל־פֶּה לָךְ יוֹדֶה. וְכָל־לִשׁוֹן לָךְ תִּשְׁבַּח. וְכָל־עֵין לָךְ
 תִּצְפֶּה. וְכָל־בֶּרֶךְ לָךְ תִּכְרַע. וְכָל־קוֹמָה לִפְנֶיךָ

תִּשְׁתַּחֲוֶה, וְהִלְבֹּבוֹת יִירְאוּךָ וְהִקְרִיב וְהִפְלִיֹּת יִזְמְרוּ
 לְשִׁמְךָ. כַּדְבָּר שֶׁנֶּאֱמַר כָּל עֲצַמְתִּי תִּאֲמַרְנָה
 יְהוָה־יֵי יֵאֱהֲדוּנֵהי מִי כִּמּוֹךָ מִצִּיל עָנִי מִחֶזֶק מִמּוֹנֵי, וְעֵנִי
 וְאֲבִיוֹן מִגִּזְלוֹ: שׁוּעַת עֲנִיִּים אַתָּה תִּשְׁמַע. צַעֲקַת הַדָּל
 תִּקְשִׁיב וְתוֹשִׁיעַ. וְכָתוּב רַגְנוּ צַדִּיקִים
 בַּיהוָה־יֵי יֵאֱהֲדוּנֵהי. לְיִשְׂרָאֵל נֶאֱמָה תִּהְלֶה:

בְּפִי	יִשְׂרָאֵל	תִּתְרוֹמֵם:
וּבִשְׁפָתַי	צַדִּיקִים	תִּתְכַּבֵּד:
וּבִלְשׁוֹן	חֲסִידִים	תִּתְקַדֵּשׁ:
וּבִקְרִיב	קְדוֹשִׁים	תִּתְהַלָּל:

בְּמִקְהֵלוֹת רַבּוֹת עִמָּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל. שָׁכֵן חוֹבֵת
 כָּל הַיְצוּרִים לְפָנֶיךָ יְהוָה־יֵי יֵאֱהֲדוּנֵהי
 אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְהוֹדוֹת. לְהִלָּל. לְשַׁבַּח. לְפָאֵר.
 לְרוֹמֵם. לְהַדְר. וּלְנִצַּח. עַל כָּל דְּבָרֵי שִׁירֹת וְתִשְׁבָּחוֹת
 דָּוִד בֶּן יִשִׁי עֲבָדְךָ מְשִׁיחֶךָ: וּבְכֵן

יִשְׁתַּבַּח שִׁמְךָ לְעַד מִלְכְּנוּ הָאֵל הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל
 וְהַקְדוֹשׁ בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ כִּי־לָךְ נִאֲמָה
 יְהוָה־יֵי יֵאֱהֲדוּנֵהי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד.

זוהר) ולזכות הנשמה. (הגהות מהרצ"א אות ט) **מ**. לימוד בזוהר הקדוש מסיר טמטום הלב (מאה שערים לבעל התניא). **י**. בלימוד הזוהר בונה עולמות. (כסא מלך על תקוני זוהר תי' מג אות ס) **יא**. הלומד בספר זוהר הקדוש בעולם הזה, אז לעתיד לבא לא ישב בבושה. (זוהר פרשת וישב דף קפה ע"א בכללות, ובפרשות בלקושי תורה לבעל התניא פרשת צו). **יב**. לימוד סתרי התורה הוא סיוע רב להבנת נגלות התורה. (רבי אברהם מסלונים בספר תורת אבות). **יג**. הלימוד בזוהר מביא את האדם לאהבת הבורא. (הרמ"ז בהגהותיו לספר הכוונות). **יד**. הלימוד בזוהר מביא את האדם לאמונה. (אמרי פנחס שער ט אות ג). **טו**. לימוד הזוהר הקדוש מציל את האדם ומשפחתו ממגפה ושערורות. (שם שער ו אות עג). **טז**. מביא רפואה לכאב שיניים. (מעשי אמת לתלמיד החוזה מלובין נדפס בספר אמת ויציב ח"ד עמ' ל). **יז**. והוא רפואה לרגלים ולהוצאת קוץ. (אמרי פנחס שער ט אות ג). **יח**. וכמה בני נשא לתתא יתפרנסון מהאי חיבורא דילך כד יתגלי לתתא לדרא בתראה בסוף יומיא (תיקון ו' דף נ"ד ע"א). **יט**. סגולה שינצל מן הגאות, שילמד הרבה זוהר. (מדרש פנחס דף ל"ו, אות ע"ג) **כ**. אמירת זוהר בכל יום מסגל לפרנסה (מדרש פנחס דף ל"ו, אות מ"ג). **כא**. מסתלקי מיני' כל דינין דעלמא, (זוהר חדש שה"ש בד"ה שלמה אהיה כעושיה). **כב**. פתחין לי' תליסר תרעי רזי דאפרסמונא דכיא דחכמתא עילאה תליא בהו. (זוהר חדש שה"ש). **כג**. הקב"ה חקיק לי' בההוא פופירא דכל דיוקנין גליפין תמן. (זוהר חדש שה"ש). **כד**. הקב"ה אשתעשע ביה בגן עדן וחסין תרין עלמין, עלמא דא ועלמא דאתי. (זוהר חדש שה"ש). **כה**. לא שביק כל אינון גרדיני נימוסין די בסטרא אחרא למקרב בהדי', [ואעפ"י שיהי' חייב, יצילהו שלא יצטערוהו כעת, ונקה לא ינקה ח"ו, שאין משוא פנים למעלה ויטהרוהו מסיגי מעשי, (זוהר חדש שה"ש, אור החמה בשם הרמ"ק זלה"ה). **כו**. כפום ההיא חכמתה דרדיף אבתרי' ואתדבק בה הכי יהבי לי' אגרא. (זח"ב רמז, ב).

כז. לית שיעורא לאגרא דאינון דידעי חכמתא לאסתכלא ביקרא דמאריהון. (זח"ב רמז, ב). כח. זכאה חולקיהון בעלמא דין ובעלמא דאתי. (זח"ב רמז, ב). כט. בהקדמת התיקונים (י"ד ע"ב): הלכה איהי קבלה... דוקא הקבלה הנקראת הלכות הם הולכים עם האדם לבית עולמו, ובכל מקום שהולך ביתו עמו לצוותא ולכבוד ולתפארת, כי המלאך הנברא מלימוד הקבלה לעולם אינו נפרד מהאדם נוסף על מתן שכרו, אבל לימוד הפשוט שכרו אתו ופעולתו לפניו. (כסא מלך להקדמת התיקון"ז דף י"ד ע"ב). 5. וְכָל מִי שִׁשְׁתַּדֵּל לְקַרְא זוֹהַר הַקְדוּשׁ אֲפִילוּ בְקִרְיָאָה לְבַד... הָרִי הוּא כְּהוֹגָה וּמִפְרֵשׁ אֶת הַשֵּׁם, שֵׁשׁ כּוֹחַ בּוֹ לַעֲשׂוֹת נְסִים אֲפִילוּ בְּלֹא יְדִיעָה, וַיִּגַּן עָלָיו בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא (הַרְמָ"ז קע"ח:).

מקורות לסגולות הגדולות לתיקון מ"ח שתיקן רבינו האר"י ז"ל

ספר בית אל ליוורנא שנת וברית"ך, עם הוספות שיר היחוד מהאריז"ל. - ספר דרך ישרה בשנת חיים לנפש"ך (דפים ד-ה), עם 10 הסכמות. - אור הזוהר 143 סיון תשע"ג הוספה לתיקון שיר היחוד מהאריז"ל ומבעל בן איש חי זי"ע, ומראה מקומות - ספר הנהגות יושר למהר"י סרוק זצ"ל. - ספר יסוד מערבי בהסכמת 7 גדולי ישראל מטבריה בשנת תרפ"ה, עם הוספות שיר היחוד מהאריז"ל, (דפים נג-נה). אור הזוהר 131 סיון תשע"ג - ספר מעין חכמה נדפס בקארעץ בשנת גן נעול מעין חתום. ספר סמא דחיי פריקים א-ב דפים ל"ט -מא, בשנת תרפ"ד, עם הוספה לתיקון שיר היחוד מהאריז"ל ומבעל בן איש חי זי"ע. [מצאתי כמה נוסחאות

בהרבה ספרים כמו: דרך ישרה, סמא דחייא, אורחות חיים, בית אל, יסוד מערבי, צמח צדיק]. - אור הזוהר 140 סיון תשע"ג הוספה לתיקון שיר היחוד מהאריז"ל ומבעל בן איש חי זי"ע, ומראה מקומות - אור הזוהר 128 סיון תשע"ג - ספר סדר היום להצה"ק רבנו יוסף חיים זי"ע א שהוסיף על התיקון הנ"ל (סמא דחיי דף מ'). - ספר צמח צדיק ליורנא. - אור הזוהר 144 סיון תשע"ג הוספה לתיקון שיר היחוד מהאריז"ל ומבעל בן איש חי זי"ע, ומראה מקומות ותיקון יסוד ברית קודש - ספר קרה מקרה (דפים צ"ה-צ"ו) בשנת את המיחלים לחסדו, עם הוספה לתיקון שיר היחוד מהאריז"ל. - אור הזוהר 140 סיון תשע"ג הוספה לתיקון שיר היחוד מהאריז"ל - ספר קרנות צדיק ח"ג סימן נ'. - ספר קרנות צדיק, בבלי, בשנת "וברית אבות לבנים תזכור" [תרכ"ז], ונדפס בדפוס חדש בדף נח, ונדפס עוד הפעם בא"י בירושלים בשנת תשס"ב. - ספר שם משמעון (על העץ חיים), [דף ע"ח, ומביא שם י"ב. - סגולותיו] מהצה"ק רבי שמעון אגאסי חבירו של הבן איש חי זי"ע, נפטר בשנת תרע"ד. - ספר שער היחודים מכתב יד של רבנו רבי חיים וויטאל, ונדפס מחדש בשנת מעש"ר עם הסכמות 22 גדולי הצדיקים תלמידי בעש"ט זי"ע ועוד. אור הזוהר 133 סיון תשע"ג, שיר היחוד מהאריז"ל עם המראה מקומות. אור הזוהר 134 סיון תשע"ג. - שער רוח הקודש (כתבי האריז"ל) הוספות וביאורים (דף תקכ"ה). - שער רוח הקודש (כתבי האריז"ל) הוספות וביאורים (דף תקכ"ו). מכת"י המיוחס למהר"ד לייקיס זי"ע מתלמידי הבעש"ט, עם כתב יד על תיקון זה.

שמחת הרשב"י עם לומדי הזהר הקדוש

**יְהוּדִים יְקָרִים: בּוֹאוּ לְעִזְרַת ה' בַּגְּבוּרִים, לְמַעַן
הַקִּים הַשְּׂכִינָה הַקְּדוּשָׁה מֵעַפְרָא, וְלִזְכוֹת
שֶׁהַרְשַׁב"י הַקְּדוֹשׁ יְדוּר בֵּינֵינוּ.**

אנו רוצים בְּדַחֲפִיּוֹת לְהַדְפִּיס 15 מִלִּיּוֹן עֶתְקִים שֶׁל תְּקוּן מ"ג לזכות לתיבת נח (זוהר חדש יתרו מ"ג), להינצל ממלחמת גוג ומגוג, דחוף, והרצים יצאו דחופים בדבר המלך לטובה. המעוניין להשתתף וְלִזְכוֹת לְזִכִּיּוֹת עֲצוּמוֹת "עֵין לֹא רָאָתָה אֱלֹקִים זֹלָתָהּ. טל: 0527-651911. לְזִיכּוּי הַרְבֵּים וְלַחֲלוּקָה בְּחִנּוּם.

בְּקִשְׁת הַתּוֹרָם: שִׁילְמָדוֹ לְכָל הַפְּחוֹת פֶּעַם אַחַת בְּיוֹם. - כָּל אֶחָד וְאֶחָד מֵהַלּוּמְדִים מְקַבֵּל אֶת הַשְּׂכָר וְהַזִּכִּיּוֹת שֶׁל כָּל מִילּוּנֵי הַיְּהוּדִים לּוּמְדֵי הַתְּקוּן מ"ג (ספר חסידים, ועוד). זְמַן לַמּוֹד הַתְּקוּן עִם הַבְּאוּר הוּא 5 דְּקוּת.

זְכוּר! לִימוּד שְׁעָה זוֹהַר בְּשַׁבָּת = מֵאָה מִלִּיּוֹן שָׁנָה תּוֹרַת הַנִּגְלָה, אִם כֵּן לִימוּד 5 דְּקוּת זוֹהַר בְּשַׁבָּת = מֵאָה מִלִּיּוֹן חֲדָשִׁים תּוֹרַת הַנִּגְלָה (כֶּסֶף מָלָךְ, הַרִי"ם הַטּוֹב, אֲוֶרְחוֹת צַדִּיקִים, אֲבוֹת דָּר' נָתָן), וְעוֹד כֶּפּוֹל 1000 הֵם מִזִּכְרֵי הַרְבֵּים הַסּוֹעֲדִים אֶת הַשְּׂכִינָה וְנִקְרָאִים שְׂרֵי נִפְתָּלִי (מִדָּר שִׁיח"ש פֶּרֶשָׁה ח' פֶּסְקָה טו, זוהר ח"ב דף קכ), וּבְמִנֵּין עוֹד כֶּפּוֹל אֶלֶף (זוה"ק וַיֵּצֵא), וּבְמִירוֹן עוֹד כֶּפּוֹל אֶלֶף (תִּיקוּ"ז, הַה"ש), וְהַכָּל כֶּפּוֹל חֲצִי מִלִּיּוֹן לּוּמְדֵי הַתְּקוּן, יוֹצֵא - 50,000,000,000,000,000,000, שֶׁהוּא [בְּמִלִּים] 50 קְוּדְרִילִיּוֹן חֲדָשִׁים תּוֹרָה לַמּוֹד פֶּשֶׁט, וּלְפִי הַבְּאֻמ"ח (פ' תְּרוּמָה כ"י) יוֹצֵא כִּי 50 קְוּדְרִילִיּוֹן 50,000,000,000,000,000,000 מְכַפִּיל אֶת עֲצָמוֹ לְכָל אֶחָד וְאֶחָד מֵהַלּוּמְדִים, כְּלוּמֶר, כֶּפּוֹל 50

גוג ומגוג, כמו שכתב הזוה"ק, רבי חיים וויטאל, והרמח"ל זי"ע, ועי"ע אור הזוהר.

זכור! דקה אחת למוד זוהר הקדוש (בחול) בצפור הוא כמו ששה ימים, ובמנין כפול אלף (זוה"ק ויצא) = 6000 ימים למוד תורת הפשט, ובצער כפול מאה = 600,000 ימים, ובשמחה כפול 1000 = 600 מליון ימים של תורת הפשט. ובשבת עוד כפול אלף, = 600 מיליארד ימים תורת הפשט. (כסא מלך, הרי"ם הטוב, אוהרות צדיקים, אבות דר' נתן). ואם זה בירושלים עוד כפול 10 (בבא סאלי) יוצא = 6,000,000,000,000 שש טריליארד ימים תורת הפשט. ואם זה בכתל המערבי עוד כפול 1000 (זוהר ויצא, תיקו"ז).

זכור! המארגן שילמדו דקה אחת מקבל שכר פנגד כלם וכנגד כל היהודים. כל מי שיש לו מח בקדקדו יתפס להיות הראשון לארגן המנין ויקבל שכר פנגד כלם. תן דעתך, כי בדקה אחת של למוד הזוהר הקדוש אחרי התפלה, אתה זוכה לעולמות נצח, "עין לא ראתה אלקים וולתך יעשה למחפה לו".

לקבלת תיקון מ"ח בחינם

0527-651911

מפעל הזוהר העולמי

050-4134669

050-4116923

מעלות לימוד הזוהר הקדוש לכל איש בישראל ליקוט דברי גדולי ישראל

א. פלא יועץ: לימוד הזוהר הקדוש מטהר ומקדש הנפש -
לימוד זוהר הקדוש אפילו באין מבין כלל, חשוב ומקובל
ומרוצה לפני ה'

לימוד ספר הזוהר נשגב מאוד לטהר ולקדש הנפש, ואפילו אי
לא ידע מאי קאמר ושוגה בו שגיאות הרבה הוא חשוב לפני
הקדוש ברוך הוא... בלימוד זוהר הקדוש אפילו באין מבין כלל,
חשוב ומקובל ומרוצה לפני ה' וכו'.

ב. סידור האריז"ל: אף אם אינו מבין בהם יאמר דברי
הזוהר ותיקונים

ילמוד בספרי קבלה, ואף אם אינו מבין בהם יאמר דברי הזוהר
ותיקונים, כי הם מסוגלים לטהר הנשמה. (סידור כוונות האריז"ל
מהמקובל האלוקי מוהר"ר יעקב קאפיל של רבי יעקב קאפיל איש ליפשיץ זצוק"ל
אשר היה מגיד מישרים בבית המדרש מעזריטש, גדול לפני תקופת הבעש"ט - לפני
300 שנה. כולל ביאורים על כל חלקי התפילה. בסדר כוונות הלימוד)

ג. אור צדיקים: לשון של הזוהר מזכך הנשמה

מי שלא זכה להבין הזוהר, אף על פי כן ילמוד, כי הלשון של
הזוהר מזכך הנשמה. (אור צדיקים להר"מ פאפריש, סימן א' ס"ק ט"ז)

ד. החיד"א: לימוד ספר הזוהר מרומם על כל לימוד, בשגם לא ידע מאי קאמר ואף שיטעה בקריאתו, והוא תיקון גדול לנשמה לימוד ספר הזוהר מרומם על כל לימוד, בשגם לא ידע מאי קאמר ואף שיטעה בקריאתו, והוא תיקון גדול לנשמה.

(עבודת הקודש להחיד"א, מורה באצבע סי' מ"ד)

ה. נפש חיים: לימוד הזוהר הקדוש נורא ונשגב מאוד הגם דלא ידע מאי קאמר

כתבו ז"ל כי לימוד הזוהר הקדוש נורא ונשגב מאוד הגם דלא ידע מאי קאמר, ולזה מועיל מאוד לתקן הנפש.

(נפש חיים מערכת הז' אות ד', משם הגדולים להחיד"א)

ו. דגל מחנה אפרים: לשון הזוהר הקדוש הוא מסוגל לנשמה, אף שאינו מבין כלל מה שאומר

על דרך דאיתא שלשון הזוהר הקדוש הוא מסוגל לנשמה, אף שאינו מבין כלל מה שאומר, כמשל הנכנס לחנות של בושם, אף על פי שלא לקח כלום, מכל מקום ריח טוב קלט עמו.

(הרה"ק ר' משה חיים אפרים מסדילקוב בעל דגל מחנה אפרים בליקוטים ד"ה ישקני)

ז. אמר הבעש"ט ז"ל: אמירת הזוהר מסוגל לנשמה

אמר הבעש"ט ז"ל, בג' דברים הכלל היפך ממה שאמרו אחד המרבה ואחד כו' ובלבד שיכוין, אלא אחד המכוין כו' ובלבד שירבה, אמירת הזוהר מסוגל לנשמה.

(ספר נתיב רש"י, בשם "מורי", ה"ה הרה"צ ר' הלל מפאריטש)

ח. בשם אדמו"ר הזקן (בעל התניא) **נשמתו בגנוי מרומים:**
ספר הזוהר הלשון מסוגל לנשמה אף על פי דלא ידע מאי
קאמר

שמעתי ממהר"ם הלוי יפה שאמר בשם אדמו"ר הזקן (בעל התניא)
נשמתו בגנוי מרומים סגולה למחשבות זרות בעת התפילה הוא
ג' דרכים וכו', וכן ספר הזוהר הלשון מסוגל לנשמה אף על פי
דלא ידע מאי קאמר.

(ספר מגדל עז, מאמרי דא"ח מאדמו"ר חב"ד, ע' תכ"ו)

ט. שמענו בפירוש מפי אדמו"ר הזקן (בעל התניא) **בליאזני:**
מועיל קריאת דברי הזוהר הקדוש אף דלא ידע מאי קאמר
וכמו ששמענו בפירוש מפי אדמו"ר הזקן (בעל התניא) בליאזני,
שיש בחינת טמטום המוח וכו', ולזה מועיל קריאת דברי הזוהר
הקדוש אף דלא ידע מאי קאמר.

(חנה אריאל, להרי"א מהומיל, שמות ע' ס"ד)

י. הלשון של הזוהר מסוגל לשכינתא ולנשמתא לקרוא בו
יותר מכל עסק התורה

יעסוק בספר הזוהר אף על גב דלא ידע ולא מבין מאי קאמר, מכל
מקום הלשון של הזוהר מסוגל לשכינתא ולנשמתא לקרוא בו יותר
מכל עסק התורה.

יא. בשם הקדוש ר' אהרן מזיטאמיר: שזוהר הקדוש צריך
לאומרו בלא ביאור, כי התיבות והדיבור של זוהר הקדוש
עצמן מקשרין את האדם לאין סוף יתברך
בענין לימוד זוהר הקדוש אמר בשם הקדוש ר' אהרן
מזיטאמיר שזוהר הקדוש צריך לאומרו בלא ביאור, כי

התיבות והדיבור של זוהר הקדוש עצמן מקשרין את האדם לאין סוף יתברך, רק מי שרוצה ללמוד עם ביאור יענין מקודם בהביאור, והזוהר יאמר כסדר בלי ביאור.

(שארית ישראל שער ההתקשרות שער הא' דרוש ה' מאמר ב')

יב. מהרצ"א מדינוב: לשון הזוהר מסוגל לזכך הנשמה גם למי שלא יודע כלום

מקובל בדינו שגם מי שלא יודע כלום, לשון הזוהר מסוגל לזכך הנשמה. (מהרצ"א בהגהותיו לספר סור מרע, דפוס מונקטש אות ט')

יג. הגה"ק מקאמארנא: מי שלא ראה אור הזוהר מתוקים מדבש, לא ראה מאורות מימיו ולא טעם טעם התורה - ועוד שהוא מטהר הנפש ומזככה - אפילו אמירה בעלמא מן השפתיים סגולה ותיקון הנפש מאוד - ובפרט ספר התיקונים שהם תיקוני הנפש ממש מכל פגם וסיג וחולאת על כן בני ואחיי תרגילו עצמכם ללמוד בדברי הזוהר והתיקונים בשקידה, ומי שלא ראה אור הזוהר מתוקים מדבש, לא ראה מאורות מימיו ולא טעם טעם התורה, ועוד שהוא מטהר הנפש ומזככה, אפילו אמירה בעלמא מן השפתיים סגולה ותיקון הנפש מאוד, ובפרט ספר התיקונים שהם תיקוני הנפש ממש מכל פגם וסיג וחולאת. (הקדמת ספר עצי עדן מקאמארנא ז"ל)

יד. הגה"ק מקאמארנא: אם דורי היה שומע בקולי, היה לומד כבר מגיל תשע ספר הזוהר

"אם דורי היה שומע בקולי, היה לומד כבר מגיל תשע ספר הזוהר, וכך היה רוכש יראת שמים במקום חכמה חיצונית".

(הרה"ק רבי יצחק אייזיק מקומרנא, ספר "נוצר חסד")

זו. הבעש"ט: קודם כל תפלה ילמדו מאמרי זוהר הבעש"ט צוה לאנשיו שקודם כל תפלה ילמדו מאמרי זוהר.
(ר' יצחק בר ישעיה עטיה, דורש טוב, ענין זוהר)

זו. אור צדיקים: הלשון של הזוהר מזכך הנשמה ומי שלא זכה להבין הזוהר אף על פי כן ילמוד כי הלשון של הזוהר מזכך הנשמה.
(אור צדיקים ודרך סעודה, סימן א' סעיף ט"ז)

יז. הגה"ק מאלעסק: לימוד הזוהר הוא שלימות גדול אל הנפש - הלשון של הזוהר לבד מסוגל מאוד לימוד הזוהר הוא שלימות גדול אל הנפש ואף על פי שאינו מבין. הלשון של הזוהר לבד מסוגל מאוד.
(רבי חנוך הניך מאלסק, סדר הלימוד, אות ב')

יח. שארית ישראל: התיבות והדיבור של זוהר הקדוש עצמן מקשרין את האדם לאין סוף יתברך התיבות והדיבור של זוהר הקדוש עצמן מקשרין את האדם לאין סוף יתברך.
(הרב משה ישראל בר אליהו, שארית ישראל שער ההתקשרות, שער א' דרוש ה' מאמר ב')

יט. רביה"ק רבי נחמן מברסלב: לימוד הזוהר מסוגל מאוד מאוד - על ידי לימוד הזוהר נעשה חשק לכל מיני לימודים של התורה הקדושה - הלשון הקדוש של הזוהר מעורר מאוד לעבודת השם יתברך ידוע שלימוד הזוהר מסוגל מאוד מאוד ודע שעל ידי לימוד הזוהר נעשה חשק לכל מיני לימודים של התורה הקדושה,

והלשון הקדוש של הזוהר מעורר מאוד לעבודת השם יתברך.
(רבי נחמן מברסלב, שיחות הר"ן, ק"ח)

כ. סידור קול יעקב: דברי הזוהר ותיקונים מסוגלים לטהר
הנשמה

לימוד בספר קבלה ואף אם אינו מבין בהם יאמר דברי הזוהר
ותיקונים כי הם מסוגלים לטהר הנשמה.
(רבי יעקב קאפיל, סידור קול יעקב, בסדר כוונת הלימוד)

כא. האדמו"ר הזקן זיע"א פוסק: בעל עסק גדול יהיה רוב
לימודו בזוהר

מי שהוא בעל עסק גדול יהיה רוב לימודו בזוהר אף שאינו מבין,
כי מה איכפת ליה שאינו מבין אפילו הכי הוא סגולה.
(רבי שניאור זלמן מלאדי, אדמו"ר הזקן ב'התניא מאמרי האדמו"ר הזקן הקצרים תקע"א)

כב. רבי חיים הכהן: הלשון מסוגלת לזכך הנשמה ולהאירה
בזוהר נפלא

מי שלא זכה להבין, אפילו הכי, יקרא הלשון מפני כי הלשון
מסוגלת לזכך הנשמה ולהאירה בזוהר נפלא.
(רבי חיים הכהן, הנהגות טובות, אות מה')

כג. מהרצ"א מדינוב: מקובל בידינו: שגם מי שלא ידע כלום
אף על פי כן לשון הזוהר מסוגל לזכך הנפש

אמת שמקובל בידינו שגם מי שלא ידע כלום אף על פי כן לשון
הזוהר מסוגל לזכך הנפש.

(ר' צבי אלימלך שפירא מדינוב, מהרצ"א, הוספות מהרצ"א, אות ט')

כד. הגה"ק מקאמארנא: כל אות ואות של ספר הזוהר וכתבי מר"ן של הרב חיים ויטאל... הם תיקונים גדולים לנשמה לתקן כל הגלגולים

כל אות ואות של ספר הזוהר וכתבי מר"ן של הרב חיים ויטאל... הם תיקונים גדולים לנשמה לתקן כל הגלגולים.

(ר' יצחק אייזיק יחיאל ספרין מקומרנה, נוצר חסד, פרק ד' משנה כ')

כה. הגה"ק מקאמארנא: בדור הזה שהמינות גובר צריכין ללמוד עם תינוק בן תשעה שנים ספר הזוהר והתיקונים

ולו עמי שומע לי בדור הזה שהמינות גובר היו לומדין עם תינוק בן תשעה שנים ספר הזוהר והתיקונים להגות בהם והיה יראת חטאו קודמת לחכמתו ויתקיים.

(ר' יצחק אייזיק יחיאל ספרין מקומרנה, נוצר חסד, פרק ד' משנה כ')

כו. החזון איש: לשון הזוהר הקדוש מעורר יותר מכל מאמרי חז"ל

לשון הזוהר הקדוש מעורר יותר מכל מאמרי חז"ל.

(מעשה איש, למרן הגה"ק בעל החזון איש זצ"ל)

כז. הבן איש חי: קיימו וקבלו היהודים קהל עדת ישראל להחזיק בלימוד הקדוש של התיקונים והזוהר יחיד ורבים מנער ועד זקן

מזמן אשר הציץ וזרח אור יקרות של שני מאורות הגדולים ספר התיקונים וספר הזוהר קיימו וקבלו היהודים קהל עדת ישראל להחזיק בלימוד הקדוש של התיקונים והזוהר יחיד ורבים מנער ועד

זקן, והגם דאין לאל ידם להשיג ולהבין סוד אמרות טהורות שבספרים הקדושים האלה אף על פי כן שותים בצמא את דבריהם ומתלהבין בקריאתן מאוד מאוד.

(רבנו יוסף חיים, הבן איש חי, בהקדמת התיקונים בניהו)

כח. החפץ חיים זצ"ל פוסק: על לימוד ספר הזוהר אין שום הגבלה - ילמדו כל שבת את הזוהר של אותה פרשה ואפילו לבחורים

וכן אמר הגאון הצדיק רבי שלמה בלוך זצ"ל משם רבו החפץ חיים זצ"ל שעל לימוד ספר הזוהר אין שום הגבלה כי רובו מדרש והיה החפץ חיים מעורר לכולם שילמדו כל שבת את הזוהר של אותה פרשה ואפילו לבחורים.

(ר' יוסף בן שלמה מפוז'ן, הוספות בנין יוסף)

כט. הרב יצחק כדורי זצ"ל: אני קורא לכל אחד, להקדיש כל יום זמן ללימוד הקבלה

"אני קורא לכל אחד, להקדיש כל יום זמן ללימוד הקבלה, מפני שבזה תלוי ניקוי נשמתכם".

(הרב יצחק כדורי)

ל. כסא אליהו: בזכות לימוד הזוהר הקדוש יבוא הגואל בזכות לימוד הזוהר הקדוש יבוא הגואל.

(רבי אליהו בן סולימן מאני, כסא אליהו, שער ד')

לא. רבני ירושלים תרפ"א לפ"ק: לימוד הזוהר הקדוש מבטל כל מיני פורעניות וגזירות קשות ורעות

כבר ידוע לכבודם מעלת לימוד הזוהר הקדוש אשר הוא מבטל כל מיני פורעניות וגזירות קשות ורעות. (רבני ירושלים, שנת תרפ"א)

ל"ב. על ידי הזוהר הקדוש יצאו מן הגלות

ובגלל שעתידים ישראל לטעום מאילן החיים שהוא ספר הזוהר הקדוש, יצאו על ידו מן הגלות.

(ר' שמעון בר יוחאי, הזוהר, נשא אות צ')

ל"ג. הגר"א ז"ל והזוהר הקדוש: העוסקים ברמז וסוד אין יצר הרע יכול להתגבר בהם.

הגר"א ז"ל והזוהר הקדוש: העוסקים ברמז וסוד אין יצר הרע יכול להתגבר בהם.

(פירוש הגר"א על משלי ה' י"ח)

ל"ד. הגר"א ז"ל: פנימיות התורה הם חיים לנפש

פנימיות התורה הם חיים לפנימיות הגוף שהוא הנפש והחיצוניות לחיצוניות הגוף והעוסקים ברמז וסוד אין יצר הרע יכול להתגרות בהם.

(אבן שלמה פרק ח' אות כ"ו)

ל"ה. הגר"א ז"ל: עיקר הגאולה בלימוד הקבלה

הגאולה לא תהיה רק על ידי לימוד התורה ועיקר הגאולה בלימוד הקבלה.

(אבן שלמה פרק י"א אות ג')

ל"ו. הגר"א ז"ל: העוסקים ברמז וסוד אין יצר הרע יכול להתגבר בהם.

העוסקים ברמז וסוד אין יצר הרע יכול להתגבר בהם.

(פירוש הגר"א על משלי ה' י"ח)

ל"ז. הגר"א ז"ל: ללמוד ספר הזוהר

והשיב ללמוד ספר הזוהר ושערי אורה כדי להבין קצת הכינוים בזוהר הקדוש רק בלי הפירוש כי הוא מבלבל ומסיע לענין אחר.

(אבן שלמה פרק י"א אות ג')

ל"ח. אדמו"ר הזקן: הזוהר סגולה אף שאינו מבין ובנידון שאר הלימוד יהיה בזה האופן מי שהוא בעל עסק גדול יהיה רוב לימודו בזוהר הקדוש אף שאינו מבין כי מה איכפת ליה שאינו מבין אפילו הכי הוא סגולה.

(מאמרי אדמו"ר הזקן הקצרים דף תקע"א)

ל"ט. הגה"ק מקארלין: קודם התפלה ללמוד איזה ענין בזוהר קודם התפלה למעט בדבור כל מה דאפשר וללמוד איזה ענין בזוהר או תיקונים או זוהר חדש.

(הנהגות צדיקים - סדר היום מרבי אהרן מקארלין)

מ. ערוגת הבושם: דף זוהר הקדוש אליבא ריקניא מונע כל מילי בישא

דף זוהר הקדוש אליבא ריקניא מונע כל מילי בישא והשמר פן ישיאך לבבך לחדול מזה

(הנהגות צדיקים - הנהגות ישרות מרבי משה גרינוואלד מחוסט בעל ערוגת הבושם)

מא. רבי מרדכי מטשערנאביל: ללמוד זוהר בכל יום לקבוע עתים לתורה דהיינו ללמוד בכל יום ... זוהר, ושלחן ערוך... וקריאת שמע של האריז"ל (כמבואר בשערי ציון) ולילך במקוה לטבול ט' פעמים בכדי לקבל עליו קדושה וטהרה מן המקוה העליונה והבן.

(הנהגות צדיקים - הדרכות מרבי מרדכי מטשערנאביל)

מב. רבי מרדכי מטשערנאביל: זוהר הוא חלק מהתיקון על חטאת נעורים

לשוב באמת על חטאת נעורים.... להיות ניעור כל ליל ששי וללמוד באותו לילה.... זוהר, תיקונים... ולקרות קריאת שמע של

האר"י ז"ל בכל לילה הנדפס בשערי ציון ...

(הנהגות צדיקים - הדרכות מרבי מרדכי מטשערנאביל)

מג. רבי מרדכי מטשערנאביל: אחר התפלה ילמוד זוהר

אחר התפלה יקבע עתים לתורה דהיינו ... וזוהר.

(הנהגות צדיקים - הדרכות מרבי מרדכי מטשערנאביל)

מד. מהרצ"א מדינוב: קבלנו על עצמנו בלי נדר שלא לבטל

לימוד הזוהר

קבלנו על עצמנו בלי נדר שלא לבטל שיעורין כסדרן בתורת ה',

דהיינו ... זוהר או שאר קבלה, זה בכל יום עדכ"ש.

(הנהגות צדיקים - הנהגות ואזהרות מרבי צבי אלימלך מדינאב)

מה. רבי יוסף זונדל מסלאנט: ללמוד בכל יום זוהר

ללמוד בכל יום זוהר ושערי אורה.

(הנהגות צדיקים - הנהגות פרטיות מרבי יוסף זונדל מסלאנט על פי הגר"א)

מו. רבי נחמן מטולטשין: ללמוד זוהר הקדוש

ללמוד ... זוהר הקדוש.

(הנהגות צדיקים - סדר עבודת היום מרבי נחמן מטולטשין)

מוז. רבי אליהו מני: בי"ת ראשי תיבות: י'רבה ת'למודו ב'זוהר

בי"ת ראשי תיבות: י'רבה ת'למודו ב'זוהר.

(הנהגות צדיקים - תקונים ואזהרות מרבי אליהו מני)

מח. שומר אמונים: ספר התיקונים, כי הוא תיקון גדול

לנפש

ללמוד כל אחד מחברתינו בהתמדה ספר התיקונים, כי הוא תיקון

גדול לנפש. (אגרות שומרי אמונים אגרת ה')

מז. שומר אמונים: לומר תקוני זוהר בכל יום מסוגל מאוד לנפש - לא להתרשל מזה חלילה - אין לשער גודל ועוצם הטובה הנצמח מזה וימתקו הדינים

ואני מצווה לכל אחד מהאברכים לומר איזה דפים תקוני זוהר בכל יום המסוגל מאוד לנפש, ולא להתרשל מזה חלילה, כי אין לשער גודל ועוצם הטובה הנצמח מזה וימתקו הדינים.

(שם אגרת ט"ו)

נ. לומר בכל יום כמה דפים תיקוני זוהר וימתקו הדינים ותראה לומר בכל יום אם אפשר קודם התפלה יותר טוב כמה דפים תיקוני זוהר וימתקו הדינים בעזרת ה'.
(שם כ"ז)

נא. ללמוד זוהר הקדוש כולו בכל השנה - מחלקים הדפים כפי הימים של כל השנה

גם דע כי יש נוהגים ללמוד זוהר הקדוש כולו בכל השנה שמחלקים הדפים כפי הימים של כל השנה ואשריהם ואשרי חלקם.
(כסא אליהו שער ד')

נב. לחלק הזוהר על פי דפים ולרשום כל חלק על פתקא אחד, ויחלקו הפתקאות לאנשי עירם החרדים על דבר ה', ללמוד כל אחד חלק הרשום בכל יום

גם אלה החכמים ראשי ומנהיגי כל עיר ועיר וכל פלך ופלך שישימו לב לחלק דפי הזוהר הקדוש ג' חלקים לכמה חלקים ולרשום כל חלק על פתקא אחד ויחלקו הפתקאות לאנשי עירם החרדים על דבר ה' ללמוד כל אחד חלק הרשום בכל יום ובזה יוכלו לעשות שיגמרו בין כולם כל הזוהר הקדוש בכל יום ויום

וכבר נודע כי בזכות לימוד הזוהר הקדוש יבא הגואל בב"א כי"ר.
(כסא אליהו שער ד')

נג. רבני ירושלים תרפ"א לפ"ק: תקון לגאולה האמתית - מטעם רבנים הגאונים מארי דארעא קדישא - לימוד הזוהר הקדוש אשר הוא מבטל כל מיני פורעניות וגזרות קשות ורעות ומותנא וחרבא וביזה מעלמא - מבטל כל הצרים אותם עליונים ותחתונים

לגמור האלף סיומים בכ"ה אלול הבעל"ט כפי שיעור הראשון יותר או פחות עם בני חברתו של אשתקד סיום זוהר אחד לעילוי מזל עם ישראל ולבטל כל הצרים אותם עליונים ותחתונים ויפר עצת אויבינו.

נד. רבני ירושלים תרפ"א לפ"ק: לגמור הזוהר בארץ ובחוצה לארץ אלף סיומים

כבר ידוע לכבודם מעלת לימוד הזוהר הקדוש אשר הוא מבטל כל מיני פורעניות וגזרות קשות ורעות ומותנא וחרבא וביזה מעלמא. והשנה שעברה כבר עוררנו עם ישראל במודעות "תקון לגאולה האמתית" "מטעם רבנים הגאונים מארי דארעא קדישא" אשר היא נעתקה למטה לשקוד על לימוד הזוהר לגמור בארץ ובחוצה לארץ אלף סיומים.

וכפי הרשימות אשר קבלנו לא נגמר רק לערך שש מאות סיומים על כן אנחנו רבני וגאוני ארץ הקדושה מבקשים מכל בר ישראל אשר ידו משגת ללמוד עוד פעם בכדי לגמור האלף סיומים בכ"ה אלול הבעל"ט כפי שיעור הראשון יותר או פחות עם בני חברתו של אשתקד סיום זוהר אחד לעילוי מזל עם ישראל ולבטל כל

הצרים אותם עליונים ותחתונים ויפר עצת אויבינו ויקלקל מחשבותם ולא תעשינה ידיהם תושיה וישראל ישכון לבטח ונראה וקראתם דרור בארץ.

נה. כסא מלך: אם אינם לומדים קבלה גורם אורך גלותא ומעכבים הגאולה

ובתיקון ל' בספר כסא מלך וזה לשונו: כמה גדול חיוב על תלמיד חכם ללמוד קבלה ועונשם כמה גדול אם אינם לומדים קבלה וגורם אורך גלותא כי הם מעכבים הגאולה רח"ל כי יעשה בשעה אחת בלמוד הקבלה מה שלא נעשה כלמוד חודש ימים בפשטי התורה כי גדול כחה לקרב הגאולה.

נו. כסא מלך: מובטח לו שהוא בן עולם הבא מבני היכלא דמלכא ויהיה מרואי פני המלך היושבים ראשונה במלכותא דרקיעא

ובתיקון מ"ג שם בכסא מלך כי לימוד הזוהר הקדוש בגירסא בעלמא בונה עולמות וכל שכן אם יזכה ללמוד ולהבין אפילו פירוש מאמר אחד יעשה בו תיקון למעלה בשעה אחת מה שלא יעשה בלימוד הפשט שנה תמימה ומובטח לו שהוא בן עולם הבא מבני היכלא דמלכא ויהיה מרואי פני המלך היושבים ראשונה במלכותא דרקיעא.

נז. כסא אליהו: עכשיו בעיקבא דמשיחא נשמות נמוכים וגם התגברות החיצונים רח"ל אי אפשר לטהר נשמתם רק בסמים יקרים, היינו בזוהר הקדוש, כי לשון הזוהר מסוגל לזה אפילו בפטפוט לחוד ואפילו בליגלוג - ובזה יהיה נשמר מכל רע מיצר הרע וממקרים רעים בעולם הזה ובעולם הבא

ועכשיו בעיקבא דמשיחא נשמות נמוכים וגם התגברות החיצונים רח"ל אי אפשר לטהר נשמתם רק בסמים יקרים, היינו בזוהר הקדוש, כי לשון הזוהר מסוגל לזה אפילו בפטפוט לחוד ואפילו בליגלוג ובזה יהיה נשמר מכל רע מיצר הרע וממקרים רעים בעולם הזה החומרי וגם בעולם הבא הרוחני כנודע מזוהר הקדוש פרשת פנחס (דף רי"ט) בוצינא קדישא דנהיר חכמתיה בכל דרין דהוו אבתריה עד ביאת הגואל אור תורה שיש זכות אם מחזיקים סתרי תורה בבית אף אם לא מבינים אותם.

נח. רבינו חיים וויטאל: כמה גדול החיוב המוטל על הלומדים החרדים לדבר ה' ללמוד קבלה, ועונשם כמה גדול אם אינם לומדים, כי יעשה בשעה אחת בלימוד הקבלה מה שלא יעשה בלימוד חודש ימים בפשטי התורה

זה המאמר הביאו מוה"ר חיים ויטאל ז"ל בהקדמתו לספר עץ חיים, להודיע כמה גדול החיוב המוטל על הלומדים החרדים לדבר ה' ללמוד קבלה, ועונשם כמה גדול אם אינם לומדים, כי יעשה בשעה אחת בלימוד הקבלה מה שלא יעשה בלימוד חודש ימים בפשטי התורה.

(כסא מלך לתיקוני זוהר שם)

על ידי עיון עמוק בסודות התורה יכולים לפקוד עקרות ולרפאות חולאת חזק.

(ספר המדות אות סוד, למוהר"ן זי"ע)